

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 401

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

49. sējums
2006. gada 30. decembris

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- ★ Komisijas Direktīva 2006/141/EK (2006. gada 22. decembris) par mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem un mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem, un ar ko groza Direktīvu 1999/21/EK ⁽¹⁾ 1

II Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta

Komisija

2006/967/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2005. gada 19. janvārī) par valsts atbalstu, ko Itālija plāno piešķirt lauksaimniecības uzņēmumiem Sicīlijā (izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 52) 34

2006/968/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 15. decembris), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 21/2004 par norādījumiem un procedūrām aitu un kazu elektroniskajai identificēšanai (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6522) ⁽¹⁾ 41

Paziņojums lasītājiem

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2006/141/EK

(2006. gada 22. decembris)

par mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem un mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem, un ar ko groza Direktīvu 1999/21/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

zīdaiņiem un mākslīgā papildu ēdināšanas maisījuma zīdaiņiem definīcijas un daži noteikumi par mākslīgā papildu ēdināšanas maisījuma zīdaiņiem marķēšanu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1989. gada 3. maija Direktīvu 89/398/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz īpašas diētas pārtikas produktiem⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

- (4) Mākslīgie maisījumi zīdaiņiem ir vienīgais apstrādātais pārtikas produkts, kas pirmo dzīvības mēnešu laikā līdz atbilstošas papildu ēdināšanas uzsākšanai pilnīgi apmierina zīdaiņu uztura prasības. Lai pasargātu šādu zīdaiņu veselību, jānodrošina, ka vienīgais produkts, ko pārdod kā piemērotu šādam vecumam, būtu mākslīgie maisījumi zīdaiņiem.

apspriedusies ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi ("Iestāde"),

tā kā:

- (5) Mākslīgā maisījuma zīdaiņiem un mākslīgā papildu ēdināšanas maisījuma zīdaiņiem pamatsastāvam jāapmierina uztura prasības zīdaiņiem ar labu veselību atbilstīgi vispārāptzītiem zinātniskiem pētījumiem.

- (1) Direktīva 89/398/EEK attiecas uz īpašas diētas pārtikas produktiem. Īpaši noteikumi, ko piemēro atsevišķām pārtikas grupām īpašai diētai, ir izklāstīti īpašās direktīvās.

- (2) Komisijas 1991. gada 14. maija Direktīva 91/321/EEK par mātes piena aizstājējiem zīdaiņiem un maziem bērniem⁽²⁾ ir īpaša direktīva, kas pieņemta saskaņā ar Direktīvu 89/398/EEK. Šī direktīva ir vairākas reizes būtiski grozīta⁽³⁾. Tā kā nepieciešams veikt turpmākus grozījumus, skaidrības labad tā būtu jāpārstrādā.

- (6) Prasībās attiecībā uz mākslīgo maisījumu zīdaiņiem un mākslīgo papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem pamatsastāvu jāiekļauj sīki noteikumi par olbaltumvielu saturu. Neskatoties uz to, ka olbaltumvielu satura aprēķināšanai no dažādu olbaltumvielu avotu slāpekļa satura parasti izmantoja dažādus piemērotus konversijas koeficientus, atbilstoši jaunākajam zinātniskajam atzinumam, īpašos gadījumos, kad aprēķina olbaltumvielu saturu mākslīgajā maisījumā zīdaiņiem un mākslīgajā papildu ēdināšanas maisījumā zīdaiņiem, būtu jāizmanto viens konversijas koeficients, kas pielāgots šiem produktiem. Tā kā mākslīgais maisījums zīdaiņiem un mākslīgais papildu ēdināšanas maisījums zīdaiņiem ir produkti ar sarežģītu sastāvu, kuri ir īpaši izstrādāti to paredzētajam mērķim, būtu jānosaka papildu pamatprasības attiecībā uz olbaltumvielām, tostarp olbaltumvielu minimālais un maksimālais daudzums un dažu aminoskābju minimālais daudzums. Šajā direktīvā noteiktajām prasībām attiecībā uz olbaltumvielām būtu jāattiecas uz gala produktiem kā tādiem, sagatavotiem patēriņam.

- (3) Ņemot vērā apspriedes starptautiskajos forumos, jo īpaši Pārtikas kodeksā, attiecībā uz laiku, kad zīdaiņu ēdināšanā jāsāk izmantot papildu pārtiku, Direktīvā 91/321/EEK ir jāgroza spēkā esošās mākslīgā maisījuma

⁽¹⁾ OV L 186, 30.6.1989., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 175, 4.7.1991., 35. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽³⁾ Skatīt X pielikuma A daļu.

- (7) Balstoties uz šādiem datiem, var jau noteikt pamatsastāvu mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem un mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem, ko ražo no govju piena olbaltumvielām un sojas olbaltumvielām – atsevišķi vai kopā, kā arī mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem uz olbaltumvielu hidrolizātu bāzes. Tas neattiecas uz preparātiem, kuros pilnīgi vai daļēji izmantotas olbaltumvielas no citiem avotiem. Šā iemesla dēļ šādiem produktiem vajadzības gadījumā vēlāk būtu jāpieņem īpaši noteikumi.
- (8) Ir svarīgi, lai sastāvdaļas, ko izmanto mākslīgo maisījumu zīdaiņiem un mākslīgo papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem ražošanā, ir piemērotas zīdaiņu īpašai diētai, un lai tā piemērotību vajadzības gadījumā var pierādīt ar atbilstošiem pētījumiem. Norādījumus par attiecīgu pētījumu sagatavošanu un veikšanu ir publicējušas zinātnisko ekspertu grupas, piemēram, Pārtikas zinātniskā komiteja, Apvienotās Karalistes Pārtikas un uztura politikas medicīnas aspektu zinātniskā komiteja un Eiropas Pediātriskās gastroenteroloģijas, hepatoloģijas un uzturzinātnes apvienība. Šādi norādījumi būtu jāņem vērā, iekļaujot sastāvdaļas mākslīgajos maisījumos zīdaiņiem un mākslīgajos papildu ēdināšanas maisījumos zīdaiņiem.
- (9) Vairākas vielas, ko var izmantot mākslīgo maisījumu zīdaiņiem un mākslīgo papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem ražošanā, var izmantot arī kā pārtikas piedevas pārtikas produktos. Šajā ziņā Kopienas līmenī jau ir pieņemti vai vēl tiks pieņemti tīrības kritēriji saskaņā ar Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvu 89/107/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas piedevām, ko atļauts izmantot cilvēku uzturā⁽¹⁾. Šie tīrības kritēriji būtu jāpiemēro attiecīgajām vielām neatkarīgi no to izmantošanas mērķa pārtikas produktos.
- (10) Iekams tiek pieņemti tīrības kritēriji vielām, kurām šādi kritēriji vēl nav pieņemti Kopienas līmenī, un lai nodrošinātu augstu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni, būtu jāpiemēro vispārēji pieņemami tīrības kritēriji, ko iesaka starptautiskās organizācijas un aģentūras, piemēram, Apvienotā FAO/WHO pārtikas piedevu ekspertu komiteja (JECFA) un Eiropas Farmakopeja (EUP). Turklāt dalībvalstīm būtu jāļauj saglabāt valsts noteikumus, kas nosaka stingrākus tīrības kritērijus.
- (11) Ņemot vērā mākslīgo maisījumu zīdaiņiem īpašo būtību, papildus uzraudzības organizāciju rīcībā jau esošajiem līdzekļiem būtu jābūt papildu līdzekļiem, lai vienkāršotu šo produktu efektīvu kontroli.
- (12) Mākslīgie maisījumi zīdaiņiem uz olbaltumvielu hidrolizātu bāzes atšķiras no tās sākotnējās diētas produktu daļas, kam pamatā ir augstas pakāpes hidrolizāti, kurus izmanto diētas regulēšanai diagnosticētos ārstnieciskos apstākļos, uz ko šī direktīva neattiecas.
- (13) Šī direktīva atspoguļo pašreizējās zināšanas par attiecīgajiem produktiem. Jebkādi grozījumi, kas ievieš jauninājumus, pamatojoties uz zinātnes un tehnikas attīstību, būtu jāpieņem saskaņā ar Direktīvas 89/398/EEK 13. panta 2. punktā minēto procedūru.
- (14) Maksimāli pieļaujamie pesticīdu atlieku daudzumi, kuri paredzēti attiecīgajos Kopienas tiesību aktos, jo īpaši Padomes 1976. gada 23. novembra Direktīvā 76/895/EEK, par pesticīdu atlieku maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanu augļos un dārzeņos un uz tiem⁽²⁾, Padomes 1986. gada 24. jūlija Direktīvā 86/362/EEK par pesticīdu atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanu labībā un uz tās⁽³⁾, Padomes 1986. gada 24. jūlija Direktīvā 86/363/EEK par maksimāli pieļaujamā pesticīdu atlieku daudzuma noteikšanu dzīvnieku izcelsmes produktos un uz tiem⁽⁴⁾, un Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīvā 90/642/EEK par pesticīdu atlieku maksimāli pieļaujamā daudzuma noteikšanu konkrētos augu izcelsmes produktos un uz tiem, ieskaitot augļus un dārzeņus⁽⁵⁾, būtu jāpiemēro, neskarot īpašos noteikumus, kas paredzēti šajā direktīvā.
- (15) Ievērojot Kopienas starptautiskās saistības, gadījumos, kad nav pietiekamu zinātnisku pierādījumu, piesardzības princips, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu⁽⁶⁾ 7. pantā, ļauj Kopienai uz zināmu laiku pieņemt pagaidu pasākumus līdz riska papildu novērtēšanai un pasākumu izskatīšanai no jauna, balstoties uz pieejamo informāciju.

⁽¹⁾ OV L 40, 11.2.1989., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽²⁾ OV L 340, 9.12.1976., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/92/EK (OV L 311, 10.11.2006., 31. lpp.).

⁽³⁾ OV L 221, 7.8.1986., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/92/EK.

⁽⁴⁾ OV L 221, 7.8.1986., 43. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/62/EK (OV L 206, 27.7.2006., 27. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 350, 14.12.1990., 71. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/92/EK.

⁽⁶⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 575/2006 (OV L 100, 8.4.2006., 3. lpp.).

- (16) Balstoties uz diviem Pārtikas zinātniskās komitejas 1997. gada 19. septembra un 1998. gada 4. jūnija atzinumiem, pašlaik ir šaubas par pastāvošo pesticīdu un pesticīdu atlieku pieļaujamā dienas devas lielumu (ADI) atbilstību zīdaiņu un mazu bērnu veselības aizsardzībai. Gadījumos, kad attiecīgie pārtikas produkti īpaši diētai paredzēti zīdaiņiem un maziem bērniem, būtu jāpieņem ļoti zema vispārējā pieļaujamā robeža visiem pesticīdiem. Par šo ļoti zemo vispārējo pieļaujamā robežu būtu jāpieņem 0,01 mg/kg, kas praksē parasti ir minimālais nosakāmais daudzums.
- (17) Būtu jāpieprasa stingri ierobežojumi pesticīdu atliekām. Rūpīgi izraugoties izejvielas, ir iespējams ražot produktus ar ļoti zemu pesticīdu atlieku daudzumu pie nosacījuma, ka mākslīgie maisījumi zīdaiņiem un mākslīgie papildu ēdināšanas maisījumi zīdaiņiem to ražošanas laikā iziet pamatīgu apstrādi. Tomēr neliela pesticīdu vai pesticīdu metabolītu skaita gadījumā pat maksimālais pieļaujamais atlieku līmenis 0,01 mg/kg, vissliktākajā gadījumā, zīdaiņiem un maziem bērniem var radīt ADI pārsniegšanu. Tas attiecas uz pesticīdiem vai pesticīdu metabolītiem ar ADI līdz 0,0005 mg/kg svāra.
- (18) Šai direktīvai būtu jānosaka principiāla šo pesticīdu lietošanas aizliegšanai tādu lauksaimniecības produktu ražošanā, kuri paredzēti mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem un mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem. Tomēr šis aizliegums negarantē, ka produktos nav pesticīdu, jo daži pesticīdi piesārņo apkārtējo vidi, un to atliekas var tikt konstatētas minētajos produktos.
- (19) Lielākā daļa pesticīdu ar ADI skaitlisko vērtību līdz 0,0005 mg/kg svāra Kopienā jau ir aizliegti. Aizliegtie pesticīdi nedrīkst būt nosakāmi mākslīgajos maisījumos zīdaiņiem un mākslīgajos papildu ēdināšanas maisījumos zīdaiņiem ar visprogresīvākajām analīzes metodēm. Tomēr daži pesticīdi sadalās ļoti lēni un joprojām piesārņo apkārtējo vidi. Tie var būt mākslīgajā maisījumā zīdaiņiem un mākslīgajā papildu ēdināšanas maisījumā zīdaiņiem pat tad, ja nav lietoti. Kontroles nolūkā būtu jāizmanto saskaņota pieeja.
- (20) Līdz Komisijas lēmumam par to, vai pesticīdi atbilst drošuma prasībām Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū⁽¹⁾ 5. pantā, turpmāka atļauto pesticīdu lietošana atļauta, ja to atliekas nepārsniedz šajā direktīvā noteiktos maksimālos pieļaujamos līmeņus. Pesticīdu atlieku maksimālos pieļaujamos līmeņus nosaka tā, lai zīdaiņi un mazi bērni attiecīgās ADI skaitliskās vērtības nepārsniegtu pat vissliktākajā gadījumā.
- (21) Šīs direktīvas pielikumi attiecībā uz pesticīdiem jāgroza pēc pārskatīšanas programmas pabeigšanas, ko veic saskaņā ar Direktīvu 91/414/EEK.
- (22) Saskaņā ar Direktīvas 89/398/EEK 7. panta 1. punktu attiecībā uz šajā direktīvā ietvertajiem produktiem jāievēro vispārējie noteikumi, kas izteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvā 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu⁽²⁾. Šī direktīva pieņem un paplašina vispārējo noteikumu papildinājumus un vajadzības gadījumā izņēmumus, lai veicinātu un aizsargātu barošanu ar krūti.
- (23) Jo īpaši, šajā direktīvā ietverto produktu būtība un galamērķis pieprasa marķēt, norādot to enerģētisko vērtību un to sastāvā esošās galvenās uzturvielas. Lietošanas metode būtu jāprecizē saskaņā ar Direktīvas 2000/13/EK 3. panta 1. punkta 9) apakšpunktu un 11. panta 2. punktu, lai novērstu nepareizu pielietojumu, kas var izrādīties kaitīgs zīdaiņu veselībai.
- (24) Ievērojot mākslīgo maisījumu zīdaiņiem un mākslīgo papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem būtību, jāprecizē noteikumi par to, kā parādīt etiķetē uzturvērtību, lai novērstu problēmas, ko var radīt citu attiecīgu Kopienas normu piemērošana.
- (25) Ar 2006. gada 20. decembrī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem⁽³⁾ paredz noteikumus un nosacījumus uzturvērtības un veselīguma norāžu izmantošanai attiecībā uz pārtikas produktiem. Tomēr iepriekšminētās regulas 1. panta 5. punkts nosaka, ka to piemēro, neskarot jo īpaši Direktīvu 89/389/EEK un direktīvas, kas pieņemtas attiecībā uz īpašas diētas pārtikas produktiem.
- (26) Būtu jāparedz īpaši nosacījumi uzturvērtības un veselīguma norāžu lietošanai attiecībā uz šajā direktīvā paredzētajiem mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem. Šai sakarā, lai nodrošinātu objektīvu un zinātniski apstiprinātu informāciju, būtu jāformulē nosacījumi, kuri rada tiesības sniegt uzturvērtības un veselīguma norādes, un būtu jāsaģatavo atļauto norāžu saraksts. Saskaņā ar Direktīvas 89/398/EEK 4. panta 1. punkta trešo daļu, vajadzības gadījumā apspriežoties ar Iestādi, būtu jāpieņem iepriekšminētā uzturvērtības un veselīguma norāžu saraksta grozījumi.

⁽¹⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/85/EK (OV L 293, 24.10.2006., 3. lpp.).

⁽²⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/89/EK (OV L 308, 25.11.2003., 15. lpp.).

⁽³⁾ OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.

- (27) Lai nodrošinātu labāku zīdaiņu veselības aizsardzību, šajā direktīvā izklāstītajiem noteikumiem par sastāvu, marķēšanu un reklamēšanu jāatbilst Starptautiskā kodeksa par mātes piena aizstājēju tirdzniecību principiem un mērķiem, kas pieņemti 34. Pasaules veselības asamblejā, ņemot vērā juridisko un faktisko situāciju Kopienā.
- (28) Ievērojot svarīgo lomu, kāda, sievietēm grūtniecēm un jaunajām mātēm izvēloties bērnu barošanas veidu, ir informācijai par zīdaiņu barošanu, dalībvalstīm jāveic attiecīgi pasākumi, lai šī informācija nodrošinātu atbilstošu attiecīgo produktu lietošanu un neradītu pretdarbību barošanas ar krūti veicināšanai.
- (29) Šī direktīva neskar zinātnisko publikāciju un specializēto publikāciju par zīdaiņu aprūpi pārdošanas nosacījumus.
- (30) Komisijas 1999. gada 25. marta Direktīva 1999/21/EK par diētisko pārtiku cilvēkiem ar veselības traucējumiem⁽¹⁾ nosaka sastāva un marķēšanas prasības diētiskajai pārtikai īpašiem medicīniskiem nolūkiem. Minētās direktīvas pielikumā norādītas minerālvielu pieļaujamās vērtības ar uzturvielām pilnīgi nokomplektētā zīdaiņu barībā. Ir pieejams jauns zinātnisks atzinums attiecībā uz minimālo mangāna līmeni zīdaiņiem paredzētā pārtikā. Tādēļ būtu jāgroza minētajā pielikumā paredzētais mangāna satura līmenis diētiskajā pārtikā īpašiem medicīniskiem nolūkiem, kas domāta zīdaiņiem. Tāpēc būtu atbilstīgi jāgroza Direktīva 1999/21/EK.
- (31) Ņemot vērā diētiskās pārtikas īpašiem medicīniskiem nolūkiem, kas domāta zīdaiņiem, īpašo būtību un nepieciešamību novērtēt šādu produktu jauno sastāvu, ražotājiem nepieciešams ilgāks laika periods, lai pielāgotu to produktus pamatsastāvam, kas noteikts ar šajā direktīvā iekļautajām jaunajām prasībām.
- (32) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecina tikai uz tiem noteikumiem, kas, salīdzinot ar iepriekšējo direktīvu, paredz būtiskas izmaiņas. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav mainīti, ir paredzēts iepriekšējā direktīvā.

- (33) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts X pielikuma B daļā.
- (34) Pasākumi, kas paredzēti šajā direktīvā, ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šī direktīva ir īpaša direktīva Direktīvas 89/398/EEK 4. panta 1. punkta nozīmē un nosaka sastāva un marķēšanas prasības tiem mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem un mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem, kurus Kopienā paredz izmantot zīdaiņiem ar labu veselību.

Tā arī paredz, ka dalībvalstīm jāīsteno Starptautiskā kodeksa par mātes piena aizstājēju tirdzniecību principi un mērķi attiecībā uz tirdzniecību, informāciju un veselības aprūpes iestāžu atbildību.

2. pants

Šajā direktīvā piemēro Regulas (EK) Nr. 1924/2006 2. panta 2. punkta 1), 4), 5) un 6) apakšpunktā noteiktās “norādes”, “uzturvērtības norādes”, “veselīguma norādes” un “samazināta slimības riska norāde” definīcijas.

Turklāt piemēro arī šādas definīcijas:

- a) “zīdaiņi” ir bērni līdz divpadsmit mēnešu vecumam;
- b) “mazi bērni” ir bērni vecumā no viena līdz trim gadiem;
- c) “mākslīgie maisījumi zīdaiņiem” ir pārtikas produkti, kas paredzēti zīdaiņu īpašai diētai dzīves pirmo mēnešu laikā un paši par sevi apmierina šādu zīdaiņu uztura prasības līdz atbilstošas papildu ēdināšanas uzsākšanai;

⁽¹⁾ OV L 91, 7.4.1999., 29. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

d) "mākslīgie papildu ēdināšanas maisījumi zīdaiņiem" ir pārtikas produkti, kas paredzēti zīdaiņu īpašai diētai, uzsākot atbilstošu papildu ēdināšanu, un sastāda galveno uztura šķidro daļu šādu zīdaiņu pakāpeniski mainīgā diētā;

e) "pesticīdu atliekas" ir mākslīgos maisījumos zīdaiņiem un mākslīgos papildu ēdināšanas maisījumos zīdaiņiem palikušais augu aizsardzības līdzeklis, kā tas definēts Direktīvas 91/414/EEK 2. panta 1. punktā, ietverot tā metabolītus (vielmaiņas produktus) un ķīmisko reakciju vai noārdīšanās produktus.

3. pants

Mākslīgos maisījumus zīdaiņiem un mākslīgos papildu ēdināšanas maisījumus zīdaiņiem Kopienā drīkst tirgot tikai tad, ja tie atbilst šai direktīvai.

Tikai mākslīgos maisījumus zīdaiņiem drīkst tirgot vai citādi piedāvāt kā produktus, kas paši par sevi derīgi normāli veselu zīdaiņu uztura vajadzību apmierināšanai dzīves pirmo mēnešu laikā līdz atbilstošas papildu ēdināšanas uzsākšanai.

4. pants

Mākslīgie maisījumi zīdaiņiem un mākslīgie papildu ēdināšanas maisījumi zīdaiņiem nedrīkst saturēt jebkādas vielas tādos daudzumos, kuri varētu kaitēt zīdaiņu un mazu bērnu veselībai.

5. pants

Mākslīgos maisījumus zīdaiņiem ražo no I pielikuma 2. punktā noteiktajiem olbaltumvielu avotiem un, vajadzības gadījumā, no citām pārtikas sastāvdaļām, kuru piemērotība zīdaiņu īpašai diētai no dzimšanas ir konstatēta, balstoties uz vispāratzīto zinātnisko informāciju.

Šādu piemērotību var pamatot, sistemātiski pārskatot pieejamos datus attiecībā uz paredzamajiem ieguvumiem un drošības apsvērumiem, kā arī, vajadzības gadījumā, ar piemērotiem pētījumiem, kas veikti, pamatojoties uz vispārēji atzītiem ekspertu norādījumiem par šādu pētījumu sagatavošanu un veikšanu.

6. pants

Mākslīgos papildu ēdināšanas maisījumus zīdaiņiem ražo no II pielikuma 2. punktā noteiktajiem olbaltumvielu avotiem un, vajadzības gadījumā, no citām pārtikas sastāvdaļām, kuru piemērotība zīdaiņu īpašai diētai no sešu mēnešu vecuma ir konstatēta, balstoties uz vispāratzīto zinātnisko informāciju.

Šādu piemērotību var pamatot, sistemātiski pārskatot pieejamos datus attiecībā uz paredzamajiem ieguvumiem un drošības apsvērumiem, kā arī, vajadzības gadījumā ar piemērotiem pētī-

jumiem, kas veikti, pamatojoties uz vispārēji atzītiem ekspertu norādījumiem par šādu pētījumu sagatavošanu un veikšanu.

7. pants

1. Mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem jāatbilst I pielikumā paredzētajiem sastāva kritērijiem, ņemot vērā specifikācijas V pielikumā.

Ja mākslīgais maisījums zīdaiņiem ražots no govs piena olbaltumvielām, kas noteikti I pielikuma 2.1. punktā un kuru saturs ir no minimālā līdz 0,5 g/100 kJ (2 g/100 kcal), mākslīgā maisījuma zīdaiņiem piemērotība zīdaiņu īpašai diētai jāpierāda ar atbilstošiem pētījumiem, ko veic, pamatojoties uz vispārēji atzītiem ekspertu norādījumiem par šādu pētījumu sagatavošanu un veikšanu.

Ja mākslīgais maisījums zīdaiņiem ražots no olbaltumvielu hidrolizātiem, kas noteikti I pielikuma 2.2. punktā un kuru saturs ir no minimālā līdz 0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kcal), mākslīgā piena zīdaiņiem piemērotība zīdaiņu īpašai diētai jāpierāda ar atbilstošiem pētījumiem, ko veic, pamatojoties uz vispārēji atzītiem ekspertu norādījumiem par šādu pētījumu sagatavošanu un veikšanu, un kas ir saskaņā ar attiecīgajām specifikācijām, kas norādītas VI pielikumā.

2. Mākslīgiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem jāatbilst II pielikumā norādītajiem sastāva kritērijiem, ņemot vērā specifikācijas, kas norādītas V pielikumā.

3. Lai mākslīgos maisījumus zīdaiņiem un mākslīgos papildu ēdināšanas maisījumus zīdaiņiem sagatavotu lietošanai, vajadzības gadījumā drīkst paredzēt tikai ūdens pievienošanu.

4. Mākslīgo maisījumu zīdaiņiem un mākslīgo papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem izmantošanā ievēro I un II pielikumā noteiktos aizliegumus un ierobežojumus.

8. pants

1. Mākslīgo maisījumu zīdaiņiem un mākslīgo papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem ražošanā var izmantot tikai III pielikumā uzskaitītās vielas, lai tajos nodrošinātu prasību ievērošanu attiecībā uz:

- a) minerālvielām;
- b) vitamīniem;
- c) aminoskābēm un citiem slāpekļa savienojumiem;
- d) citām vielām īpašai diētai.

2. Vielām piemēro tīrības kritērijus, kas paredzēti Kopienas tiesību aktos attiecībā uz III pielikumā minēto vielu izmantošanu, ražojot pārtikas produktus mērķiem, kas nav paredzēti šajā direktīvā.

3. Tām vielām, kurām Kopienas tiesību aktos nav paredzēti tīrības kritēriji, līdz šādu kritēriju pieņemšanai Kopienas līmenī piemēro starptautisku iestāžu ieteiktus vispārēji pieņemamus tīrības kritērijus.

Tomēr var saglabāt valsts noteikumus, kas paredz stingrākus tīrības kritērijus nekā starptautisko iestāžu ieteiktie.

9. pants

1. Lai vienkāršotu efektīvu mākslīgo maisījumu zīdaiņiem oficiālo kontroli, kad uzņēmējs, kas iesaistīts pārtikas aprītē, laiž pārdošanā mākslīgo maisījumu zīdaiņiem, tas paziņo tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā produktu tirgo, nosūtot tai produktam izmantojamās etiķetes paraugu.

2. Kompetentās iestādes šā panta nolūkam ir Direktīvas 89/398/EEK 9. panta 4. punktā minētās iestādes.

10. pants

1. Patēriņam gatavos vai pēc ražotāja instrukcijām pagatavojamos mākslīgajos maisījumos zīdaiņiem un mākslīgajos papildu ēdināšanas maisījumos zīdaiņiem atsevišķu pesticīdu atliekas nedrīkst pārsniegt 0,01 mg/kg produkta.

Pesticīdu atlieku daudzumu noteikšanai izmanto vispārpieņemtās standarta analīzes metodes.

2. VIII pielikumā minētos pesticīdus nedrīkst izmantot lauksaimniecības produktos, kuri paredzēti mākslīgo maisījumu zīdaiņiem un mākslīgo papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem ražošanai.

Tomēr kontroles nolūkos:

a) uzskata, ka VIII pielikuma 1. tabulā minētie pesticīdi nav lietoti, ja atsevišķu pesticīdu atliekas nepārsniedz 0,003 mg/kg. Šo līmeni uzskata par analītiskās metodes kvantitatīvo robežu un regulāri pārskata, ņemot vērā tehnikas attīstību;

b) uzskata, ka VIII pielikuma 2. tabulā minētie pesticīdi nav lietoti, ja atsevišķu pesticīdu atliekas nepārsniedz 0,003 mg/kg. Šo līmeni regulāri pārskata, ņemot vērā datus par apkārtējās vides piesārņojumu.

3. Atkāpjoties no 1. punkta prasībām, IX pielikumā minēto pesticīdu līmenis nedrīkst pārsniegt tajā norādīto maksimālo līmeni.

4. Šā panta 2. un 3. punktā minētos atlieku līmeņus piemēro produktiem, kuri ir gatavi patēriņam vai atjaunoti saskaņā ar ražotāja norādījumiem.

11. pants

Izņemot 12. pantā paredzēto, nosaukumiem, ar kādiem pārdod mākslīgo maisījumu zīdaiņiem un mākslīgo papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem, jābūt, attiecīgi:

— bulgāru valodā: “храни за кърмачета” un “преходни храни”,

— spāņu valodā: “Preparado para lactantes” un “Preparado de continuación”,

— čehu valodā: “počáteční kojenecká výživa” un “pokračovací kojenecká výživa”,

— dāņu valodā: “Modermælkserstatning” un “Tilskudsblandning”,

— vācu valodā: “Säuglingsanfangsnahrung” un “Folgenahrung”,

— igauņu valodā: “imiku piimasegu” un “jatkupiimasegu”,

— grieķu valodā: “Παρασκεύασμα για βρέφη” un “Παρασκεύασμα δευτερης βρεφικής ηλικίας”,

— angļu valodā: “infant formula” un “follow-on formula”,

— franču valodā: “Préparation pour nourrissons” un “Préparation de suite”,

— itāļu valodā: “Alimento per lattanti” un “Alimento di proseguimento”,

— latviešu valodā: “Mākslīgais maisījums zīdaiņiem” un “Mākslīgais papildu ēdināšanas maisījums zīdaiņiem”,

— lietuviešu valodā: “mišinys kūdikiams iki papildomo maitinimo įvedimo” un “mišinys kūdikiams, įvedus papildomą maitinimą”,

— ungāru valodā: “anyatej-helyettesítő tápszer” un “anyatej-kiegészítő tápszer”,

- maltiešu valodā: “formula tat-trabi” un “formula tal-prosegwiment”,
- angļu valodā: “infant milk” un “follow-on milk”,
- holandiešu valodā: “Volledige zuigelingenvoeding” un “Opvolgzuigelingenvoeding”,
- franču valodā: “Lait pour nourrissons” un “Lait de suite”,
- poļu valodā: “preparat do początkowego żywienia niemowląt” un “preparat do dalszego żywienia niemowląt”,
- itāļu valodā: “Latte per lattanti” un “Latte di proseguimento”,
- portugāļu valodā: “Fórmula para lactentes” un “Fórmula de transição”,
- latviešu valodā: “Mākslīgais piena maisījums zīdaiņiem” un “Mākslīgais papildu ēdināšanas piena maisījums zīdaiņiem”,
- rumāņu valodā: “preparate pentru sugari” un “preparate pentru copii de vârstă mică”,
- lietuviešu valodā: “pieno mišinys kūdikiams iki papildomo maitinimo įvedimo” un “pieno mišinys kūdikiams, įvedus papildomą maitinimą”,
- slovāku valodā: “počiatočná dojčenská výživa” un “následná dojčenská výživa”,
- ungāru valodā: “tejalapú anyatej-helyettesítő tápszer” un “tejalapú anyatej-kiegészítő tápszer”,
- slovēņu valodā: “začetna formula za dojenčke” un “nadaljevalna formula za dojenčke”,
- maltiešu valodā: “halib tat-trabi” un “halib tal-prosegwiment”,
- somu valodā: “Äidinmaidonkorvike” un “Vierotusvalmiste”,
- holandiešu valodā: “Volledige zuigelingenvoeding op basis van melk” vai “Zuigelingenmelk” un “Opvolgmelk”,
- zviedru valodā: “Modersmjölksersättning” un “Tillskottsnäring”.
- poļu valodā: “mleko początkowe” un “mleko następne”,
- portugāļu valodā: “Leite para lactentes” un “Leite de transição”,

12. pants

Nosaukumiem, ar kādiem pārdod pilnībā no govs piena olbaltumvielām ražotu mākslīgo maisījumu zīdaiņiem un mākslīgo papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem, jābūt, attiecīgi:

- bulgāru valodā: “млека за кърмачета” un “пребходни млека”,
- rumāņu valodā: “lapte pentru sugari” un “lapte pentru copii de vârstă mică”,
- spāņu valodā: “Leche para lactentes” un “Leche de continuación”,
- slovāku valodā: “počiatočná dojčenská mliečna výživa” un “následná dojčenská mliečna výživa”,
- slovēņu valodā: “začetno mleko za dojenčke” un “nadaljevalno mleko za dojenčke”,
- čehu valodā: “počáteční mléčná kojenecká výživa” un “pokračovací mléčná kojenecká výživa”,
- somu valodā: “Maitopohjainen äidinmaidonkorvike” un “itopohjainen vierotusvalmiste”,
- dāņu valodā: “Modermælkserstatning udelukkende baseret på mælk” un “ilskudsblanding udelukkende baseret på mælk”,
- zviedru valodā: “Modersmjölksersättning uteslutande baserad på mjölk” un “Tillskottsnäring uteslutande baserad på mjölk”.
- vācu valodā: “Säuglingsmilchnahrung” un “Folgemilch”,
- igauņu valodā: “Piimal põhinev imiku piimasegu” un “Piimal põhinev jätkupiimasegu”,
- grieķu valodā: “Γάλα για δρέφη” un “Γάλα δεύτερης δρεφικής ηλικίας”,

13. pants

1. Papildus tam, kas paredzēts Direktīvas 2000/13/EK 3. panta 1. punktā, marķējumā obligāti iekļauj šādas sīkākas ziņas:

- a) mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem norāda, ka produkts ir piemērots zīdaiņu īpašai diētai no dzimšanas, ja tos nebaro ar krūti;

b) mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem norāda, ka produkts ir piemērots tikai to zīdaiņu īpašai diētai, kas ir vecāki par sešiem mēnešiem, ka tam būtu jāveido tikai daļa no mainīgas diētas, ka to nevar izmantot kā mātes piena aizstājēju pirmajos sešos dzīves mēnešos un ka lēmums uzsākt papildu ēdināšanu, tostarp jebkādas izņēmumus attiecībā uz uzturu līdz sešu mēnešu vecumam, būtu jāpieņem, tikai pamatojoties uz tādu neatkarīgu personu atzinumu, kam ir kvalifikācija medicīnā, uzturzinībās vai farmācijā, vai uz tādu profesionāļu atzinumu, kas ir atbildīgi par mātes un bērna aprūpi, un, ja atzinums izdarīts, pamatojoties uz attiecīgā zīdaiņa īpašajām augšanas un attīstības vajadzībām;

c) mākslīgo maisījumu zīdaiņiem un mākslīgo papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem gadījumā, produktā esošo enerģētisko vērtību, izteiktu kJ un kcal, un olbaltumvielu, lipīdu un ogļhidrātu saturu, izteiktu skaitliskā veidā uz 100 ml produkta, kas gatavs patēriņam;

d) mākslīgo maisījumu zīdaiņiem un mākslīgo papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem gadījumā, katras minerālvielas un katra vitamīna, kas minēti attiecīgi I un II pielikumā, vidējo daudzumu un, ja vajadzīgs, holīna, inozitola, un karnitīna saturu, izteiktu skaitliskā veidā uz 100 ml produkta, kas gatavs patēriņam;

e) mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem un mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem sniedz norādījumus pareizai produkta pagatavošanai, uzglabāšanai un aizvākšanai un brīdina par draudiem veselībai, ko rada nepareiza sagatavošana un uzglabāšana.

2. Marķējumā var iekļaut šādu informāciju:

a) mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem un mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem skaitliskā veidā izteiktu uz 100 ml produkta, kas gatavs patēriņam, III pielikumā minēto uzturvielu vidējo daudzumu, ja šāda prasība nav ietverta šā panta 1. punkta d) apakšpunkta noteikumos;

b) mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem papildus skaitliskajai informācijai, informāciju par VII pielikumā ietvertajiem vitamīniem un minerālvielām, izteiktu procentos no tur norādītās atsaucēs vērtības uz 100 ml produkta, kas gatavs patēriņam.

3. Mākslīgo maisījumu zīdaiņiem un mākslīgo papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem marķējums sniedz vajadzīgo informāciju par šo produktu atbilstošu lietošanu tā, lai tas neveicinātu atteikšanos no barošanas ar krūti.

Aizliegts izmantot terminus “humanizēts”, “maternalizēts”, “pielāgots” vai līdzīgus.

4. Mākslīgo maisījumu zīdaiņiem marķējums pēc vārdiem “Būtiska informācija” vai līdzīga norādījuma papildus obligāti satur šādas sīkākas ziņas:

a) norādījumu par barošanas ar krūti pārākumu;

b) norādījumu, ka produktu vēlams lietot tikai pēc ieteikuma, kuru devis neatkarīgs ārstniecības, uzturzinātnes vai farmācijas speciālists vai cits speciālists, kas atbild par mātes un bērna aprūpi.

5. Mākslīgo maisījumu zīdaiņiem marķējumā nedrīkst būt zīdaiņu attēli, ne arī citādi attēli vai uzraksti, kas idealizē produkta lietošanu. Tomēr tas var saturēt grafisku attēlojumu vieglākai produkta identificēšanai un produkta sagatavošanas ilustrācijai.

6. Mākslīgo maisījumu zīdaiņiem marķējums var saturēt uzturvērtības un veselīguma norādes tikai IV pielikumā norādītajos gadījumos un saskaņā ar tur formulētajiem nosacījumiem.

7. Mākslīgos maisījumus zīdaiņiem un mākslīgos papildu ēdināšanas maisījumus zīdaiņiem marķē tā, lai patērētāji nešaubīgi atšķirtu šos produktus un izvairītos no jebkādas iespējas sajaukt mākslīgo maisījumu zīdaiņiem ar mākslīgo papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem.

8. Prasības, aizliegumi un ierobežojumi, kas minēti no 3. līdz 7. punktam, attiecas arī uz:

a) attiecīgo produktu pasniegšanas veidu, it sevišķi tā veidu, ārējo izskatu vai iepakojumu, iepakojumam izmantotajiem materiāliem, to sakārtošanas un novietošanas veidu;

b) reklāmu.

14. pants

1. Mākslīgo maisījumu zīdaiņiem reklamēšanu atļauj tikai specializētās publikācijās par zīdaiņu aprūpi un zinātniskās publikācijās. Dalībvalstis var vēl vairāk ierobežot vai aizliegt šādu reklamēšanu. Šādas mākslīgo maisījumu zīdaiņiem reklāmas pakļauj 13. panta 3. līdz 7. punktā un 13. panta 8. punkta b) apakšpunktā formulētajiem nosacījumiem, un tās satur tikai zinātniska un faktiska rakstura informāciju. Šāda informācija nedrīkst netieši norādīt vai radīt priekšstatu, ka barošana no pudeles ir līdzvērtīga vai pārāka par barošanu ar krūti.

2. Nedrīkst reklamēt tirdzniecības vietā, izsniedzot paraugus vai citādi veicinot mākslīgo maisījumu zīdaiņiem pārdošanu patērētājiem tieši mazumtirdzniecībā, piemēram, ar īpašām vitrīnām, atlaižu kuponiem, prēmijām, īpašām izpārdošanām, pārdodot preces par pazeminātu cenu un preču komplektos.

3. Mākslīgo maisījumu zīdaiņiem ražotāji un izplatītāji nedrīkst pircējus kopumā vai grūtnieces, jaunās māmiņas vai viņu ģimenes locekļus apgādāt ar bezmaksas produktiem vai produktiem par pazeminātām cenām, vai citādām dāvanām reklāmas nolūkā, vai nu tieši, vai netieši ar veselības aprūpes sistēmas vai veselības aprūpē iesaistītu darbinieku starpniecību.

15. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ģimenes un zīdaiņu un mazu bērnu barošanā iesaistītos apgādā ar objektīvu un konsekventu informāciju par zīdaiņu un mazu bērnu barošanu, aptverot informācijas plānojumu, noformējumu un izplatīšanu, kā arī to kontroli.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka rakstītā vai audiovizuālā informācija un izglītojošie materiāli par zīdaiņu barošanu, kas paredzēti grūtniecēm un zīdaiņu un mazu bērnu māmiņām, ietver skaidru informāciju par šādiem jautājumiem:

- a) barošanas ar krūti labums un pārkums;
- b) mātes uzturs un sagatavošanās barošanai ar krūti un tās uzturēšana;
- c) daļējas barošanas no pudelītes iespējamā negatīvā ietekme uz barošanu ar krūti;
- d) grūtibas atsākt barošanu ar krūti pēc pārtraukuma;
- e) vajadzības gadījumā mākslīgo maisījumu zīdaiņiem pareiza lietošana.

Kad šādi materiāli satur informāciju par mākslīgo maisījumu zīdaiņiem lietošanu, tajos ietver ziņas par šo maisījumu lietošanas sociālajām un finansiālajām sekām, par veselības apdraudējumu, ko rada neatbilstoša pārtika vai barošanas metodes, un jo īpaši par apdraudējumu veselībai, ko rada nepareiza mākslīgo maisījumu zīdaiņiem lietošana. Šādos materiālos nedrīkst atrasties nekādi attēli, kas idealizē mākslīgo maisījumu zīdaiņiem lietošanu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka informatīvu vai izglītojošu materiālu vai aprīkojuma ziedojumus ražotāji vai izplatītāji var

izdarīt tikai pēc atbilstošas valsts iestādes pieprasījuma un rakstiska apstiprinājuma vai vadošiem norādījumiem, ko šajā nolūkā devusi minētā iestāde. Materiāli vai aprīkojums var saturēt ziedotājas kompānijas nosaukumu vai logotipu, bet tie neattiecas uz mākslīgo maisījumu zīdaiņiem patentēto fabrikas marku, un tos izplata tikai ar veselības aprūpes sistēmas starpniecību.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka mākslīgos maisījumus zīdaiņiem, kas piegādāti ziedojumu veidā vai pārdoti par pazeminātām cenām iestādēm vai organizācijām lietošanai šajās iestādēs vai izplatīšanai ārpus tām, lieto vai izplata tikai zīdaiņiem, kuri jābaro ar mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem, un tikai tik ilgi, cik šiem zīdaiņiem tas vajadzīgs.

16. pants

Direktīvas 1999/21/EK pielikumā, I tabulas otrajā daļā par minerālvielām, rindu attiecībā uz mangānu aizstāj ar šādu:

"Mangāns (μg)	0,25	25	1	100"
---------------	------	----	---	------

17. pants

Šīs direktīvas 7. panta 1. un 2. punktā noteiktās jaunās prasības nav obligāti jāattiecinā uz īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētiem diētiskiem pārtikas produktiem, kas domāti zīdaiņiem, kā tas norādīts Direktīvas 1999/21/EK pielikuma 4. punktā, līdz 2012. gada 1. janvārim.

18. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2007. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 2. un 3. panta, 5. līdz 17. panta un I līdz VII pielikuma prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Tās piemēro minētos noteikumus tā, lai:

— vēlākais līdz 2008. gada 1. janvārim atļautu to produktu tirdzniecību, kas atbilst šai direktīvai,

— neierobežojot 17. pantu, no 2009. gada 31. decembra aizliegtu to produktu tirdzniecību, kuri neatbilst šīs direktīvas prasībām.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tās arī iekļauj paziņojumu, ka atsaucē uz direktīvu, kura atcelta ar šo direktīvu, pastāvošajos normatīvo un administratīvo aktu noteikumos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams iepriekšminētais paziņojums.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

19. pants

Direktīvu 91/321/EEK, kā tā grozīta ar minētajām direktīvām, kā izklāstīts X pielikuma A daļā, atceļ sākot ar 2008. gada 1. janvāri, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts X pielikuma B daļā.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu XI pielikumā.

20. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

21. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 22. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

I PIELIKUMS

MĀKSLĪGO MAISIŅUMU ZĪDAIŅIEM PAMATSASTĀVS, KAS PAGATAVOTS ATBILSTOŠI RAŽOTĀJA NORĀDĪJUMIEM

Šajā pielikumā norādītie daudzumi attiecas uz gala produktiem, kas gatavi lietošanai, laisti pārdošanā kā tādi vai pagatavoti atbilstoši ražotāja norādījumiem.

1. ENERĢIJA

Minimālais	Maksimālais
250 kJ/100 ml (60 kcal/100 ml)	295 kJ/100 ml (70 kcal/100 ml)

2. OLBALTUMVIELAS

(Olbaltumvielu saturs = slāpekļa saturs × 6,25)

2.1. No govs piena olbaltumvielām ražoti mākslīgie maisījumi zīdaiņiem

Minimālais ⁽¹⁾	Maksimālais
0,45 g/100 kJ (1,8 g/100 kcal)	0,7 g/100 kJ (3 g/100 kcal)

⁽¹⁾ No govs piena olbaltumvielām ražotajiem mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem, kuros olbaltumvielu daudzums ir no minimālā līdz 0,5 g/100 kJ (2 g/100 kcal), jāatbilst 7. panta 1. punkta otrajai daļai.

Vienādam enerģijas lielumam mākslīgajam maisījumam zīdaiņiem jāsaturs katras nepieciešamās un nosacīti nepieciešamās aminoskābes izmantojamais daudzums vismaz vienāds ar to, ko satur atsaucē olbaltumvielas (mātes piens, kā noteikts V pielikumā). Tomēr aprēķinos cistīna un metionīna koncentrācijas var saskaitīt kopā, ja metionīna:cistīna attiecība nav lielāka par 2, un fenilalanīna un tirozīna koncentrāciju var saskaitīt kopā, ja tirozīna:fenilalanīna attiecība nav lielāka par 2. Metionīna:cistīna attiecība var būt lielāka par 2, bet nedrīkst pārsniegt 3, ja produkta piemērotība zīdaiņu īpašai diētai tiek pierādīta, veicot atbilstošus pētījumus, ņemot vērā vispārārtzītus ekspertu norādījumus par šādu pētījumu sagatavošanu un veikšanu.

2.2. No olbaltumvielu hidrolizātiem ražoti mākslīgie maisījumi zīdaiņiem

Minimālais ⁽¹⁾	Maksimālais
0,45 g/100 kJ (1,8 g/100 kcal)	0,7 g/100 kJ (3 g/100 kcal)

⁽¹⁾ No olbaltumvielu hidrolizātiem ražotajiem mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem, kuros olbaltumvielu daudzums ir no minimālā līdz 0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kcal), jāatbilst 7. panta 1. punkta trešajai daļai.

Vienādam enerģijas lielumam mākslīgajam maisījumam zīdaiņiem jāsaturs katras nepieciešamās un nosacīti nepieciešamās aminoskābes izmantojamais daudzums vismaz vienāds ar to, ko satur atsaucē olbaltumvielas (mātes piens, kā noteikts V pielikumā). Tomēr aprēķinos cistīna un metionīna koncentrācijas var saskaitīt kopā, ja metionīna:cistīna attiecība nav lielāka par 2, un fenilalanīna un tirozīna koncentrāciju var saskaitīt kopā, ja tirozīna:fenilalanīna attiecība nav lielāka par 2. Metionīna:cistīna attiecība var būt lielāka par 2, bet nedrīkst pārsniegt 3, ja produkta piemērotība zīdaiņu īpašai diētai tiek pierādīta, veicot atbilstošus pētījumus, ņemot vērā vispārārtzītus ekspertu norādījumus par šādu pētījumu sagatavošanu un veikšanu.

L-karnitīna saturam jābūt vienādam vismaz ar 0,3 mg/100 kJ (1,2 mg/100 kcal).

2.3. **Mākslīgie maisījumi zīdaiņiem, kas ražoti tikai no sojas izdalītām olbaltumvielām vai to maisījuma ar govs piena olbaltumvielām**

Minimālais	Maksimālais
0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kcal)	0,7 g/100 kJ (3 g/100 kcal)

Šo mākslīgo maisījumu zīdaiņiem ražošanai izmanto tikai no sojas izdalītās olbaltumvielas.

Vienādam enerģijas lielumam mākslīgajam maisījumam zīdaiņiem jāsaturs katras neaizvietojamās vai daļēji neaizvietojamās aminoskābes izmantojamais daudzums vienāds vismaz ar to, ko satur atsaucies olbaltumvielas (mātes piens, kā noteikts V pielikumā). Tomēr aprēķinos metionīna un cistīna koncentrācijas var saskaitīt kopā, ja metionīna:cistīna attiecība nav lielāka par 2, un fenilalanīna un tirozīna koncentrāciju var saskaitīt kopā, ja tirozīna:fenilalanīna attiecība nav lielāka par 2. Metionīna:cistīna attiecība var būt lielāka par 2, bet nedrīkst pārsniegt 3, ja produkta piemērotība zīdaiņu īpašai diētai tiek pierādīta, veicot atbilstošus pētījumus, ņemot vērā vispāratzītus ekspertu norādījumus par šādu pētījumu sagatavošanu un veikšanu.

L-karnitīna saturam jābūt vienādam vismaz ar 0,3 mg/100 kJ (1,2 mg/100 kcal).

2.4. Visos gadījumos aminoskābes var pievienot mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem tikai olbaltumvielu uzturvērtības uzlabošanai un tikai attiecībās, kādas vajadzīgas šā mērķa sasniegšanai.

3. **TAURĪNS**

Pievienojot taurīnu mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem, tā daudzums nedrīkst pārsniegt 2,9 mg/100 kJ (12 mg/100 kcal).

4. **HOLĪNS**

Minimālais	Maksimālais
1,7 mg/100 kJ (7 mg/100 kcal)	12 mg/100 kJ (50 mg/100 kcal)

5. **LIPĪDI**

Minimālais	Maksimālais
1,05 g/100 kJ (4,4 g/100 kcal)	1,4 g/100 kJ (6,0 g/100 kcal)

5.1. Aizliegts izmantot šādas vielas:

— sezama sēklu eļļu,

— kokvilnas sēklu eļļu.

5.2. **Laurīnskābe un miristīnskābe**

Minimālais	Maksimālais
—	atsevišķi vai kopā: 20 % no kopējā tauku satura

5.3. Trans-taukskābju saturs nedrīkst pārsniegt 3 % no kopējā tauku satura.

5.4. Erukskābes saturs nedrīkst pārsniegt 1 % no kopējā tauku satura.

5.5. **Linoleīnskābe (glicerīdu – linoleātu veidā)**

Minimālais	Maksimālais
70 mg/100 kJ (300 mg/100 kcal)	285 mg/100 kJ (1 200 mg/100 kcal)

5.6. Alfa-linoleīnskābes saturs nedrīkst būt mazāks par 12 mg/100 kJ (50 mg/100 kcal).

Linoleīnskābes/alfa-linoleīnskābes attiecība nedrīkst būt mazāka par 5 un lielāka par 15.

5.7. Drīkst pievienot garo ķēžu (20 un 22 oglekļa atomi) polinepiesātinātās taukskābes (LCP). To saturs šajā gadījumā nedrīkst pārsniegt:

— 1 % no kopējā tauku satura n-3 LCP un

— 2 % no kopējā tauku satura n-6 LCP (1 % no kopējā tauku satura arahidonskābei (20:4 n-6)).

Eikozānpentakarbonskābes (20:5 n-3) saturs nedrīkst pārsniegt dokozahekskābes (22:6 n-3) saturu.

Dokozahekskābes (22:6 n-3) saturs nedrīkst pārsniegt n-6 LCP saturu.

6. FOSFOLIPĪDI

Fosfolipīdu saturs mākslīgajos maisījumos zīdaiņiem nedrīkst pārsniegt 2 g/l.

7. INOSITOLS

Minimālais	Maksimālais
1 mg/100 kJ (4 mg/100 kcal)	10 mg/100 kJ (40 mg/100 kcal)

8. Ogļhidrāti

Minimālais	Maksimālais
2,2 g/100 kJ (9 g/100 kcal)	3,4 g/100 kJ (14 g/100 kcal)

8.1. Drīkst izmantot tikai šādus ogļhidrātus:

- laktozi,
- maltozi,
- saharozi,
- glikozi,
- maltodekstrīnus,

- glikozes sīrupu vai glikozes sīrupa pulveri,
 - termiski neapstrādātu cieti
 - želatinizētu cieti
- } dabiski brīvu no lipekļa

8.2. Laktoze

Minimālais	Maksimālais
1,1 g/100 kJ (4,5 g/100 kcal)	— —

Šis noteikums neattiecas uz mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem, kuros sojas izdalītās olbaltumvielas ir vairāk nekā 50 % no kopējā olbaltumvielu saturā.

8.3. Saharoze

Saharozi drīkst pievienot tikai tādām mākslīgajām maisījumiem zīdaiņiem, ko ražo no olbaltumvielu hidrolizātiem. Pievienotās saharozes daudzums nedrīkst pārsniegt 20 % no kopējā ogļhidrātu saturā.

8.4. Glikoze

Glikozi drīkst pievienot tikai tādām mākslīgajām maisījumiem zīdaiņiem, ko ražo no olbaltumvielu hidrolizātiem. Pievienotās glikozes daudzums nedrīkst pārsniegt 0,5 g/100 kJ (2 g/100 kcal).

8.5. Termiski neapstrādāta ciete un/vai želatinizēta ciete

Minimālais	Maksimālais
—	2 g/100 ml un 30 % no kopējā ogļhidrātu saturā

9. FRUKTO-OLIGOSAHARĪDI UN GALAKTO-OLIGOSAHARĪDI

Mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem drīkst pievienot frukto-oligosaharīdus un galakto-oligosaharīdus. To daudzums šajā gadījumā nedrīkst pārsniegt 0,8 g/100 ml, ja sastāvā ir 90 % oligogalaktoosilaktozes un 10 % lielmolekulāru oligofruktoosilaktozes.

Citu frukto-oligosaharīdus un galakto-oligosaharīdu sastāvu un maksimālo daudzumu var izmantot saskaņā ar 5. pantu.

10. MINERĀLVIELAS

10.1. No govs piena olbaltumvielām vai no olbaltumvielu hidrolizātiem ražoti mākslīgie maisījumi zīdaiņiem

	100 kJ		100 kcal	
	Minimālais	Maksimālais	Minimālais	Maksimālais
Nātrijs (mg)	5	14	20	60
Kālijs (mg)	15	38	60	160
Hlors (mg)	12	38	50	160
Kalcijs (mg)	12	33	50	140
Fosfors (mg)	6	22	25	90
Magnijs (mg)	1,2	3,6	5	15
Dzelzs (mg)	0,07	0,3	0,3	1,3
Cinks (mg)	0,12	0,36	0,5	1,5
Varš (µg)	8,4	25	35	100

	100 kJ		100 kcal	
	Minimālais	Maksimālais	Minimālais	Maksimālais
Jods (µg)	2,5	12	10	50
Selēns (µg)	0,25	2,2	1	9
Mangāns(µg)	0,25	25	1	100
Fluors (µg)	—	25	—	100

Kalcija/fosfora attiecība nedrīkst būt mazāka par 1,0 un lielāka par 2,0.

10.2. Mākslīgie maisījumi zīdaiņiem, kas ražoti tikai no sojas izdalītām olbaltumvielām vai to maisījuma ar govs piena olbaltumvielām

Jāpiemēro visas 10.1. punktā noteiktās prasības, izņemot šādas prasības, kas attiecas uz dzelzi un fosforu:

	100 kJ		100 kcal	
	Minimālais	Maksimālais	Minimālais	Maksimālais
Dzelzs (mg)	0,12	0,5	0,45	2
Fosfors (mg)	7,5	25	30	100

11. VITAMĪNI

	100 kJ		100 kcal	
	Minimālais	Maksimālais	Minimālais	Maksimālais
A vitamīns (µg-RE) ⁽¹⁾	14	43	60	180
D vitamīns (µg) ⁽²⁾	0,25	0,65	1	2,5
Tiamīns (µg)	14	72	60	300
Riboflavīns (µg)	19	95	80	400
Niacīns (µg) ⁽³⁾	72	375	300	1 500
Pantotēnskābe (µg)	95	475	400	2 000
B ₆ vitamīns (µg)	9	42	35	175
Biotīns (µg)	0,4	1,8	1,5	7,5
Folijskābe (µg)	2,5	12	10	50
B ₁₂ vitamīns (µg)	0,025	0,12	0,1	0,5
C vitamīns (mg)	2,5	7,5	10	30
K vitamīns (µg)	1	6	4	25
E vitamīns (mg α-TE) ⁽⁴⁾	0,5/g polinepiesātināto taukskābju, izteiktu kā linoleīnskābe, kā koriģēta attiecībā uz dubultsaitēm ⁽⁵⁾ , bet nekādā gadījumā mazāks par 0,1 mg 100 kJ	1,2	0,5/g polinepiesātināto taukskābju, izteiktu kā linoleīnskābe, kā koriģēta attiecībā uz dubultsaitēm ⁽⁵⁾ , bet nekādā gadījumā mazāks par 0,5 mg 100 kJ	5

⁽¹⁾ RE = visu trans-retinolu ekvivalents.

⁽²⁾ Holekalciferola veidā, kura 10 µg = D vitamīna 400 i.u.

⁽³⁾ Iepriekš sagatavots niacīns.

⁽⁴⁾ α-TE = d-α-tokoferola ekvivalents.

⁽⁵⁾ 0,5 mg α-TE/1 g linoleīnskābe (18:2 n-6); 0,75 mg α-TE/1 g α-linoleīnskābe (18:3 n-3); 1,0 mg α-TE/1 g arahidonskābe (20:4 n-6); 1,25 mg α-TE/1 g eikozānpentakarbonskābe (20:5 n-3); 1,5 mg α-TE/1 g dokozahekskābe (22:6 n-3).

12. NUKLEOTĪDI

Var pievienot šādus nukleotīdus:

	Maksimālais ⁽¹⁾	
	(mg/100 kJ)	(mg/100 kcal)
citidīn-5'-monofosfāts	0,60	2,50
uridīn-5'-monofosfāts	0,42	1,75
adenozīn-5'-monofosfāts	0,36	1,50
guanozīn-5'-monofosfāts	0,12	0,50
inozīn-5'-monofosfāts	0,24	1,00

⁽¹⁾ Nukleotīdu kopējā koncentrācija nedrīkst pārsniegt 1,2 mg/100 kJ (5 mg/100 kcal).

II PIELIKUMS

MĀKSLĪGO PAPILDU ĒDINĀŠANAS MAISĪJUMU ZĪDAIŅIEM PAMATSASTĀVS, KAS PAGATAVOTS ATBILSTOŠI RAŽOTĀJA NĒRĀDĪJUMIEM

Šajā pielikumā noteiktie daudzumi attiecas uz gala produktiem, kas gatavi lietošanai, laisti pārdošanā kā tādi vai pagatavoti atbilstoši ražotāja norādījumiem.

1. ENERĢĪJA

Minimālais	Maksimālais
250 kJ/100 ml (60 kcal/100 ml)	295 kJ/100 ml (70 kcal/100 ml)

2. OLBALTUMVIELAS

(Olbaltumvielu saturs = slāpekļa saturs × 6,25)

2.1. No govju piena olbaltumvielām ražoti mākslīgie papildu ēdināšanas maisījumi zīdaiņiem

Minimālais	Maksimālais
0,45 g/100 kJ (1,8 g/100 kcal)	0,8 g/100 kJ (3,5 g/100 kcal)

Vienādam enerģētiskai vērtībai mākslīgajam papildu ēdināšanas maisījumam zīdaiņiem jāsaturs pieejams katras nepieciešamās un nosacīti nepieciešamās aminoskābes daudzums, kas ir vienāds vismaz ar to, ko satur atsauces olbaltumvielas (mātes piens, kā noteikts V pielikumā). Tomēr aprēķinos metionīna un cistīna koncentrācijas var saskaitīt kopā, ja metionīna:cistīna attiecība nav lielāka par 3, un fenilalanīna un tirozīna koncentrāciju var saskaitīt kopā, ja tirozīna:fenilalanīna attiecība nav lielāka par 2.

2.2. No olbaltumvielu hidrolizātiem ražoti mākslīgie papildu ēdināšanas maisījumi zīdaiņiem

Minimālais	Maksimālais
0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kcal)	0,8 g/100 kJ (3,5 g/100 kcal)

Vienādam enerģētiskai vērtībai mākslīgajam papildu ēdināšanas maisījumam zīdaiņiem jāsaturs pieejams katras nepieciešamās un nosacīti nepieciešamās aminoskābes daudzums, kas ir vienāds vismaz ar to, ko satur atsauces olbaltumvielas (mātes piens, kā noteikts V pielikumā). Tomēr aprēķinos metionīna un cistīna koncentrācijas var saskaitīt kopā, ja metionīna:cistīna attiecība nav lielāka par 3, un fenilalanīna un tirozīna koncentrāciju var saskaitīt kopā, ja tirozīna:fenilalanīna attiecība nav lielāka par 2.

2.3. Mākslīgie papildu ēdināšanas maisījumi zīdaiņiem, kas ražoti tikai no sojas izdalītām olbaltumvielām vai to maisījuma ar govju piena olbaltumvielām

Minimālais	Maksimālais
0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kcal)	0,8 g/100 kJ (3,5 g/100 kcal)

Šo mākslīgo maisījumu ražošanai var izmantot tikai no sojas izdalītas olbaltumvielas.

Vienādam enerģētiskai vērtībai mākslīgajam papildu ēdināšanas maisījumam zīdaiņiem jāsaturs pieejams katras nepieciešamās un nosacīti nepieciešamās aminoskābes daudzums, kas ir vienāds vismaz ar to, ko satur atsauces olbaltumvielas (mātes piens, kā noteikts V pielikumā). Tomēr aprēķinos metionīna un cistīna koncentrācijas var saskaitīt kopā, ja metionīna:cistīna attiecība nav lielāka par 3, un fenilalanīna un tirozīna koncentrāciju var saskaitīt kopā, ja tirozīna:fenilalanīna attiecība nav lielāka par 2.

- 2.4. Visos gadījumos aminoskābes var pievienot mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem vienīgi olbaltumvielu uzturvērtības uzlabošanai un tikai attiecībās, kādas vajadzīgas šā mērķa sasniegšanai.

3. TAURĪNS

Pievienojot taurīnu mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem, tā daudzums nedrīkst pārsniegt 2,9 mg/100 kJ (12 mg/100 kcal).

4. LIPĪDI

Minimālais	Maksimālais
0,96 g/100 kJ (4,0 g/100 kcal)	1,4 g/100 kJ (6,0 g/100 kcal)

- 4.1. Aizliegts izmantot šādas vielas:

— sezama sēklu eļļu,

— kokvilnas sēklu eļļu.

4.2. Laurīnskābe un miristīnskābe

Minimālais	Maksimālais
—	atsevišķi vai kopā: 20 % no kopējā tauku satura

- 4.3. *Trans*-taukskābju saturs nedrīkst pārsniegt 3 % no kopējā tauku satura.

- 4.4. Erukskābes saturs nedrīkst pārsniegt 1 % no kopējā tauku satura.

4.5. Linoleīnskābe (glicerīdu – linoleātu veidā)

Minimālais	Maksimālais
70 mg/100 kJ (300 mg/100 kcal)	285 mg/100 kJ (1 200 mg/100 kcal)

- 4.6. Alfa-linoleīnskābes saturs nedrīkst būt mazāks par 12 mg/100 kJ (50 mg/100 kcal).

Linoleīnskābes:alfa-linoleīnskābes attiecība nedrīkst būt mazāka par 5 un lielāka par 15.

- 4.7. Drīkst pievienot garo ķēžu (20 un 22 oglekļa atomi) polinepiesātinātās taukskābes (LCP). To saturs šajā gadījumā nedrīkst pārsniegt:

— 1 % no kopējā tauku satura n-3 LCP un

— 2 % no kopējā tauku satura n-6 LCP (1 % no kopējā tauku satura arahidonskābei (20:4 n-6)).

Eikozānpentakarbonskābes (20:5 n-3) saturs nedrīkst pārsniegt dokozahekskābes (22:6 n-3) saturu.

Dokozahekskābes (22:6 n-3) saturs nedrīkst pārsniegt n-6 LCP saturu.

5. FOSFOLIPĪDI

Fosfolipīdu saturs mākslīgajos papildu ēdināšanas maisījumos zīdaiņiem nedrīkst pārsniegt 2 g/l.

6. OGĻHIDRĀTI

Minimālais	Maksimālais
2,2 g/100 kJ (9 g/100 kcal)	3,4 g/100 kJ (14 g/100 kcal)

- 6.1. Aizliegts izmantot sastāvdaļas, kas satur lipekli.

6.2. Laktoze

Minimālais	Maksimālais
1,1 g/100 kJ (4,5 g/100 kcal)	—

Šis noteikums neattiecas uz mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem, kuros no sojas izdalīto olbaltumvielu ir vairāk nekā 50 % no kopējā olbaltumvielu satura.

6.3. Saharoze, fruktoze, medus

Minimālais	Maksimālais
—	atsevišķi vai kopā: 20 % no kopējā ogļhidrātu satura

Medu apstrādā, lai iznīcinātu *Clostridium botulinum* sporas.

6.4. Glikoze

Glikozi drīkst pievienot tikai tādiem mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem, ko ražo no olbaltumvielu hidrolizātiem. Pievienotās glikozes daudzums nedrīkst pārsniegt 0,5 g/100 kJ (2 g/100 kcal).

7. FRUKTO-OLIGOSAHARĪDI UN GALAKTO-OLIGOSAHARĪDI

Mākslīgajiem papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem drīkst pievienot frukto-oligosaharīdus un galakto-oligosaharīdus. To daudzums šajā gadījumā nedrīkst pārsniegt 0,8 g/100 ml, ja sastāvā ir 90 % oligogalaktosil-laktozes un 10 % lielmolekulāras oligofruktosil-saharozes.

Citu frukto-oligosaharīdu un galakto-oligosaharīdu sastāvu un maksimālo daudzumu var izmantot saskaņā ar 6. pantu.

8. MINERĀLVIELAS

8.1. **No govju piena olbaltumvielām vai no olbaltumvielu hidrolizātiem ražoti mākslīgie papildu ēdināšanas maisījumi zīdaiņiem**

	100 kJ		100 kcal	
	Minimālais	Maksimālais	Minimālais	Maksimālais
Nātrijs (mg)	5	14	20	60
Kālijs (mg)	15	38	60	160
Hlors (mg)	12	38	50	160
Kalcijs (mg)	12	33	50	140
Fosfors (mg)	6	22	25	90
Magnijs (mg)	1,2	3,6	5	15
Dzelzs (mg)	0,14	0,5	0,6	2
Cinks (mg)	0,12	0,36	0,5	1,5
Varš (µg)	8,4	25	35	100
Jods (µg)	2,5	12	10	50
Selēns (µg)	0,25	2,2	1	9
Mangāns (µg)	0,25	25	1	100
Fluors (µg)	—	25	—	100

Kalcija:fosfora attiecība mākslīgajos papildu ēdināšanas maisījumos zīdaiņiem nedrīkst būt mazāka par 1,0 un lielāka par 2,0.

8.2. **Mākslīgie papildu ēdināšanas maisījumi zīdaiņiem, kas ražoti tikai no sojas izdalītām olbaltumvielām vai to maisījuma ar govju piena olbaltumvielām**

Piemēro visas 8.1. punkta prasības, izņemot šādas prasības, kas attiecas uz dzelzi un fosforu:

	100 kJ		100 kcal	
	Minimālais	Maksimālais	Minimālais	Maksimālais
Dzelzs (mg)	0,22	0,65	0,9	2,5
Fosfors (mg)	7,5	25	30	100

9. VITAMĪNI

	100 kJ		100 kcal	
	Minimālais	Maksimālais	Minimālais	Maksimālais
A vitamīns (µg-RE) ⁽¹⁾	14	43	60	180
D vitamīns (µg) ⁽²⁾	0,25	0,75	1	3
Tiamīns (µg)	14	72	60	300
Riboflavīns (µg)	19	95	80	400
Niacīns (µg) ⁽³⁾	72	375	300	1 500
Pantotēnskābe (µg)	95	475	400	2 000
B ₆ vitamīns (µg)	9	42	35	175
Biotīns (µg)	0,4	1,8	1,5	7,5
Folijskābe (µg)	2,5	12	10	50
B ₁₂ vitamīns (µg)	0,025	0,12	0,1	0,5
C vitamīns (mg)	2,5	7,5	10	30
K vitamīns (µg)	1	6	4	25
E vitamīns (mg α-TE) ⁽⁴⁾	0,5/g polinepiesātināto taukskābju, izteiktu kā linoleīnskābe, kā koriģēts attiecībā uz dubultsaitēm ⁽³⁾ , bet nekādā gadījumā mazāks par 0,1 mg 100 kJ	1,2	0,5/g polinepiesātināto taukskābju, izteiktu kā linoleīnskābe, kā koriģēts attiecībā uz dubultsaitēm ⁽³⁾ , bet nekādā gadījumā mazāks par 0,5 mg 100 kJ	5

⁽¹⁾ RE = visu trans-retinolu ekvivalents.

⁽²⁾ Holekalciferola veidā, kura 10 µg = D vitamīna 400 i.u.

⁽³⁾ Iepriekš sagatavots niacīns.

⁽⁴⁾ α-TE = d-α-tokoferola ekvivalents.

⁽⁵⁾ 0,5 mg α-TE/1 g linoleīnskābe (18:2 n-6); 0,75 mg α-TE/1 g α-linolīnskābe (18:3 n-3); 1,0 mg α-TE/1 g arahidonskābe (20:4 n-6); 1,25 mg α-TE/1 g eikozānpentakarbonskābe (20:5 n-3); 1,5 mg α-TE/1 g dokozahekskābe (22:6 n-3).

10. NUKLEOTĪDI

Var pievienot šādus nukleotīdus:

	Maksimālais ⁽¹⁾	
	(mg/100 kJ)	(mg/100 kcal)
citidīn-5'-monofosfāts	0,60	2,50
uridīn-5'-monofosfāts	0,42	1,75
adenozīn-5'-monofosfāts	0,36	1,50
guanozīn-5'-monofosfāts	0,12	0,50
inozīn-5'-monofosfāts	0,24	1,00

⁽¹⁾ Nukleotīdu kopējā koncentrācija nedrīkst pārsniegt 1,2 mg/100 kJ (5 mg/100 kcal).

III PIELIKUMS

UZTURVIELAS

1. Vitamīni

Vitamīns	Vitamīnu sastāvs
A vitamīns	Retinilacetāts
	Retinilpalmitāts
	Retinols
D vitamīns	D ₂ vitamīns (ergokalciferols)
	D ₃ vitamīns (holekalciferols)
B ₁ vitamīns	Tiamīna hidrohlorīds
	Tiamīna mononitrāts
B ₂ vitamīns	Riboflavīns
	Nātrija riboflavīn-5'-fosfāts
Niacīns	Nikotīnamīds
	Nikotīnskābe
B ₆ vitamīns	Piridoksīnhlorīds
	Piridoksīn-5'-fosfāts
Folāts	Folijskābe
Pantotēnskābe	Kalcija D-pantotenāts
	Nātrija D-pantotenāts
	Dekspantenols
B ₁₂ vitamīns	Ciānkobalamīns
	Hidroksikobalamīns
Biotīns	D-biotīns
C vitamīns	L-askorbīnskābe
	Nātrija L-askorbāts
	Kalcija L-askorbāts
	6-palmitil-L-askorbīnskābe (askorbilpalmitāts)
	Kālija askorbāts
E vitamīns	D-alfa-tokoferols
	DL-alfa-tokoferols
	D-alfa-tokoferola acetāts
	DL-alfa-tokoferola acetāts
K vitamīns	Filohinons (Fitomenadions)

2. Minerālvielas

Minerālvielas	Atļautie sāļi
Kalcijs (Ca)	Kalcija karbonāts
	Kalcija hlorīds
	Kalcija citrāti
	Kalcija glukonāts
	Kalcija glicerofosfāts
	Kalcija laktāts
	Kalcija fosfāti
	Kalcija hidroksīds
Magnijs (Mg)	Magnija karbonāts
	Magnija hlorīds
	Magnija oksīds
	Magnija fosfāti
	Magnija sulfāts
	Magnija glikonāts
	Magnija hidroksīds
	Magnija citrāti
Dzelzs (Fe)	Dzelzs citrāts
	Dzelzs glukonāts
	Dzelzs laktāts
	Dzelzs sulfāts
	Dzelzs amonija citrāts
	Dzelzs fumarāts
	Dzelzs difosfāts (dzelzs pirofosfāts)
	Dzelzs bisglicināts
Varš (Cu)	Vara citrāts
	Vara glukonāts
	Vara sulfāts
	Vara-lizīna komplekss
	Vara karbonāts
Jods (I)	Kālija jodīds
	Nātrija jodīds
	Kālija jodāts
Cinks (Zn)	Cinka acetāts
	Cinka hlorīds
	Cinka laktāts
	Cinka sulfāts
	Cinka citrāts
	Cinka glikonāts
	Cinka oksīds

Minerālvielas	Atļautie sāļi
Mangāns (Mn)	Mangāna karbonāts
	Mangāna hlorīds
	Mangāna citrāts
	Mangāna sulfāts
	Mangāna glukonāts
Nātrijs (Na)	Nātrija bikarbonāts
	Nātrija hlorīds
	Nātrija citrāts
	Nātrija glukonāts
	Nātrija karbonāts
	Nātrija laktāts
	Nātrija fosfāti
Kālijs (K)	Nātrija hidroksīds
	Kālija bikarbonāts
	Kālija karbonāts
	Kālija hlorīds
	Kālija citrāti
	Kālija glukonāts
	Kālija laktāts
	Kālija fosfāti
	Kālija hidroksīds
Selēns (Se)	Nātrija selenāts
	Nātrija selenīts

3. Aminoskābes un citi slāpekļa savienojumi

L-cistīns un tā hlorhidrāts
 L-histidīns un tā hlorhidrāts
 L-izoleicīns un tā hlorhidrāts
 L-leicīns un tā hlorhidrāts
 L-lizīns un tā hidrohlorīds
 L-cisteīns un tā hlorhidrāts
 L-metionīns
 L-fenilalanīns
 L-treonīns
 L-triptofāns
 L-tirozīns
 L-valīns
 L-karnitīns un tā hlorhidrāts
 L-karnitīns-L-tartrāts
 Taurīns

Citidīn-5'-monofosfāts un tā nātrija sāls

Uridīn-5'-monofosfāts un tā nātrija sāls

Adenozīn-5'-monofosfāts un tā nātrija sāls

Guanozīn-5'-monofosfāts un tā nātrija sāls

Inozīn-5'-monofosfāts un tā nātrija sāls

4. Citas uzturvielas

Holīns

Holīna hlorīds

Holīna citrāts

Holīna bitartrāts

Inositols

IV PIELIKUMS

UZTURVĒRTĪBAS UN VESELĪGUMA NORĀDES MĀKSLĪGAJIEM MAISĪJUMIEM ZĪDAIŅIEM UN ATTIECĪGO NORĀDI GARANTĒJOŠIE NOSACĪJUMI

1. NORĀDES ATTIECĪBĀ UZ UZTURVĒRTĪBU

Uzturvērtības norādes objekts	Uzturvērtības norādes garantējošie nosacījumi
1.1. Vienīgi laktoze	Laktoze ir vienīgais klātesošais ogļhidrāts.
1.2. Brīvs no laktozes	Laktozes saturs nav lielāks par 2,5 mg/100 kJ (10 mg/100 kcal).
1.3. Pievienota LCP vai līdzvērtīga uzturvērtības norāde attiecībā uz dokozaheksēnskābes pievienošanu	Dokozaheksēnskābes saturs nav mazāks par 0,2 % no kopējā taukskābju satura.
1.4. Uzturvērtības norādes par šādu izvēles sastāvdaļu pievienošanu:	Pēc izvēles pievienots tādā apmērā, kas būtu atbilstošs paredzētajam īpašajam izmantojumam zīdaiņiem un saskaņā ar I pielikumā noteiktajiem nosacījumiem.
1.4.1. taurīns	
1.4.2. frukto-oligosaharīdi un galakto-oligosaharīdi	
1.4.3. nukleotīdi	

2. VESELĪGUMA NORĀDES (TOSTARP SAMAZINĀTA SLIMĪBAS RISKĀ NORĀDES)

Veselīguma norādes objekts	Veselīguma norādi garantējošie nosacījumi
2.1. Alerģijas uz piena olbaltumvielām riska samazināšana. Šī veselīguma norāde var ietvert noteikumus attiecībā uz pazeminātu alergēnu vai pazeminātām antigēna īpašībām.	a) Jābūt pieejamiem objektīviem un zinātniski apstiprinātiem datiem, kas kalpo par pierādījumu norādītajām īpašībām b) Mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem jāatbilst I pielikuma 2.2. punktā izklāstītajiem noteikumiem, un ar vispārpieņemtajām metodēm noteiktajam imunoreaktīvās olbaltumvielas daudzumam maisījumā jābūt zemākam par 1 % no slāpekli saturošajiem savienojumiem. c) Etiķetē norāda, ka šo produktu nedrīkst lietot tādu zīdaiņu uzturā, kuri ir alerģiski pret nesašķeltām olbaltumvielām, no kurām tas ir pagatavots, ja vien vispārpieņemtas klīniskas pārbaudes nepierāda mākslīgā maisījuma zīdaiņiem toleranci vairāk nekā 90 % zīdaiņu (ticamības intervāls 95 %), kuri ir pārmērīgi jutīgi pret olbaltumvielām, no kurām pagatavots hidrolizāts. d) Iekšķīgi dots mākslīgais maisījums zīdaiņiem nedrīkst izraisīt pastiprinātu jutīgumu pret nesašķeltām olbaltumvielām dzīvniekiem, no kuriem pagatavo mākslīgo maisījumu zīdaiņiem.

V PIELIKUMS

NEPIECIECIEŠAMĀS UN NOSACĪTI NEPIECIEŠAMĀS AMINOSKĀBES MĀTES PIENĀ

Šajā direktīvā nepieciešamās un nosacīti nepieciešamās aminoskābes mātes pienā, izteiktas miligramos 100 kJ un 100 kcal, ir šādas:

	100 kJ ⁽¹⁾	100 kcal
Cistīns	9	38
Histidīns	10	40
Izoleicīns	22	90
Leicīns	40	166
Lizīns	27	113
Metionīns	5	23
Fenilalanīns	20	83
Treonīns	18	77
Triptofāns	8	32
Tirozīns	18	76
Valīns	21	88

⁽¹⁾ 1 kJ = 0,239 kcal.

VI PIELIKUMS

Specifikācijas olbaltumvielu saturam un avotam, un to olbaltumvielu apstrādei, kuras izmanto, lai ražotu mākslīgos maisījumus zīdaiņiem, kuros olbaltumvielu saturs ir mazāks par 0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kcal) un kuras ražo no sūkalu olbaltumvielu hidrolizātiem, kas iegūti no govju piena olbaltumvielām

1. Olbaltumvielu saturs

Olbaltumvielu saturs = slāpekļa saturs $\times$ 6,25

Minimālais	Maksimālais
0,44 g/100 kJ	0,7 g/100 kJ
(1,86 g/100 kcal)	(3 g/100 kcal)

2. Olbaltumvielu avots

Demineralizētas saldo sūkalu olbaltumvielas, kas iegūtas no govju piena pēc fermentatīvas kazeīnu nogulsnešanās, izmantojot himozīnu, kas sastāv no:

- 63 % no sūkalām izdalītas olbaltumvielas bez kazeīn-glikomakropeptīdiem, ar minimālo olbaltumvielu saturu 95 % no sausas vielas un olbaltumvielu denaturāciju mazāk nekā 70 % un pelnu saturu 3 %; un,
- 37 % saldo sūkalu olbaltumvielu koncentrāta ar minimālo olbaltumvielu saturu 87 % no sausas vielas un olbaltumvielu denaturāciju mazāk nekā 70 % un maksimālo pelnu saturu 3,5 %.

3. Olbaltumvielu apstrāde

Divu posmu hidrolīzes process, kurā izmanto tripsinizāciju ar karstumapstrādes soli (no 3 līdz 10 minūtēm pie 80 līdz 100 °C) starp diviem hidrolīzes soļiem.

VII PIELIKUMS

ATSAUCES VĒRTĪBAS UZTURVIELU MARĶĒJUMAM PĀRTIKAS PRODUKTIEM ZĪDAIŅIEM UN MAZIEM BĒRNIEM

Uzturviela	Atsauces vērtība marķējumā
A vitamīns	(µg) 400
D vitamīns	(µg) 7
E vitamīns	(mg TE) 5
K vitamīns	(µg) 12
C vitamīns	(mg) 45
Tiamīns	(mg) 0,5
Riboflavīns	(mg) 0,7
Niacīns	(mg) 7
B ₆ vitamīns	(mg) 0,7
Folāts	(µg) 125
B ₁₂ vitamīns	(µg) 0,8
Pantotēnskābe	(mg) 3
Biotīns	(µg) 10
Kalcijs	(mg) 550
Fosfors	(mg) 550
Kālijs	(mg) 1 000
Nātrijs	(mg) 400
Hlors	(mg) 500
Dzelzs	(mg) 8
Cinks	(mg) 5
Jods	(µg) 80
Selēns	(µg) 20
Varš	(mg) 0,5
Magnijs	(mg) 80
Mangāns	(mg) 1,2

VIII PIELIKUMS

PESTICĪDI, KURUS NEDRĪKST LIETOT LAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKTOS, KURI PAREDZĒTI MĀKSLĪGO MAISIĒJUMU ZĪDAIŅIEM UN MĀKSLĪGO PAPILDU ĒDINĀŠANAS MAISIĒJUMU ZĪDAIŅIEM RAŽOŠANAI

1. tabula

Vielas ķīmiskais nosaukums (atlieku definīcija)
Disulfotons (disulfotona, disulfotona sulfoksīda un disulfotona sulfona summa, kas izteikta kā disulfotons)
Fensulfotons (fensulfotons, tā skābekļa analogs un to sulfoni, izteikti kā fensulfotons)
Fentins, izteikts kā trifeniltinkatjons
Haloksifops (haloksifopa, tā sāļu un esteru, tajā skaitā konjugātu, summa, izteikta kā haloksifops)
Heptahloro un trans-heptahlorepoksīds, izteikts kā heptahloro
Heksahlorbenzols
Nitrofēns
Ometoāts
Terbufoss (terbufosa, tā sulfoksīda un sulfona summa, izteikta kā terbufoss)

2. tabula

Vielas ķīmiskais nosaukums
Aldrīns un dieldrīns, izteikti kā dieldrīns
Endrīns

IX PIELIKUMS

ĪPAŠI PESTICĪDU VAI PESTICĪDU METABOLĪTU MAKSIMĀLIE PIEĻAUJAMIE ATLIEKU LĪMENI MĀKSLĪGAJOS MAISIĒJUMOS ZĪDAIŅIEM UN MĀKSLĪGAJOS PAPILDU ĒDINĀŠANAS MAISIĒJUMOS ZĪDAIŅIEM

Vielas ķīmiskais nosaukums	Maksimālais pieļaujamais atlieku līmenis (mg/kg)
Kadusafoss	0,006
Demeton-S-metils/demeton-S-metilsulfons/oksidemetonmetils (atsevišķi vai kombinācijās, izteikti kā demeton-S-metils)	0,006
Etoprofoss	0,008
Fipronils (fipronila un fipronildesulfinila summa, izteikta kā fipronils)	0,004
Propinebs/propilēntiourīnviela (propineba un propilēntiourīnvielas summa)	0,006

X PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva un tās sekojošo grozījumu saraksts

(kas minēti 19. pantā)

Komisijas Direktīva 91/321/EEK (OV L 175, 4.7.1991., 35. lpp.)

1994. gada Pievienošanās akts, I pielikuma XI.C.XI.5. punkts, 212. lpp.

Komisijas Direktīva 96/4/EK (OV L 49, 28.2.1996., 12. lpp.)

Komisijas Direktīva 1999/50/EK (OV L 139, 2.6.1999., 29. lpp.)

Komisijas Direktīva 2003/14/EK (OV L 41, 14.2.2003., 37. lpp.)

2003. gada Pievienošanās akts, II pielikuma 1.J.3. punkts, 93. lpp.

B DAĻA

Termiņu saraksts transponēšanai valsts tiesību aktos

(kas minēti 19. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš	Atļauja tirdzniecībai ar produktiem, kas atbilst šai direktīvai	Aizliegums tirdzniecībai ar produktiem, kas neatbilst šai direktīvai
91/321/EEK		1992. gada 1. decembris	1994. gada 1. jūnijs
96/4/EK	1997. gada 31. marts	1997. gada 1. aprīlis	1999. gada 31. marts
1999/50/EK	2000. gada 30. jūnijs	2000. gada 30. jūnijs	2002. gada 1. jūlijs
2003/14/EK	2004. gada 6. marts	2004. gada 6. marts	2005. gada 6. marts

XI PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 91/321/EEK	Šī direktīva
1. panta 1. punkts	1. pants
1. panta 2. punkts	2. pants
2. pants	3. pants
3. panta 1. punkts	5. pants
3. panta 2. punkts	6. pants
3. panta 3. punkts	7. panta 4. punkts
4. pants	7. panta 1. līdz 3. punkts
5. panta 1. punkta pirmā daļa	8. panta 1. punkts
5. panta 1. punkta otrā daļa	8. panta 2. un 3. punkts
5. panta 2. punkts	—
—	9. pants
6. panta 1. punkta pirmais teikums	4. pants
6. panta 1. punkta otrais teikums	—
6. panta 2. punkts	10. panta 1. punkts
6. panta 3. punkta a) apakšpunkta ievadteikums	10. panta 2. punkta ievadteikums
6. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) daļa	10. panta 2. punkta a) apakšpunkts
6. panta 3. punkta a) apakšpunkta ii) daļa	10. panta 2. punkta b) apakšpunkts
6. panta 3. punkta b) apakšpunkta pirmā daļa	10. panta 3. punkts
6. panta 3. punkta b) apakšpunkta otrā daļa	—
6. panta 3. punkta c) apakšpunkts	10. panta 4. punkts
6. panta 4. punkts	—
7. panta 1. punkta pirmā daļa	11. pants
7. panta 1. punkta otrā daļa	12. pants
7. panta 2. punkta a) apakšpunkts	13. panta 1. punkta a) apakšpunkts
7. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
7. panta 2. punkta c) apakšpunkts	13. panta 1. punkta b) apakšpunkts
7. panta 2. punkta d) apakšpunkts	13. panta 1. punkta c) apakšpunkts

Direktīva 91/321/EEK	Šī direktīva
7. panta 2. punkta e) apakšpunkts	13. panta 1. punkta d) apakšpunkts
7. panta 2. punkta f) apakšpunkts	13. panta 1. punkta e) apakšpunkts
7. panta 2.a punkts	13. panta 2. punkts
7. panta 3. punkts	13. panta 3. punkts
7. panta 4. punkts	13. panta 4. punkts
7. panta 5. punkts	13. panta 5. punkts
7. panta 6. punkts	13. panta 6. punkts
—	13. panta 7. punkts
7. panta 7. punkts	13. panta 8. punkts
8. pants	14. pants
9. pants	15. pants
10. pants	—
—	16. pants
—	17. pants
—	18. pants
—	19. pants
—	20. pants
11. pants	21. pants
I līdz V pielikums	I līdz V pielikums
VI pielikums	—
VII pielikums	—
—	VI pielikums
VIII līdz X pielikums	VII līdz IX pielikums
—	X pielikums
—	XI pielikums

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2005. gada 19. janvārī)

par valsts atbalstu, ko Itālija plāno piešķirt lauksaimniecības uzņēmumiem Sicīlijā

(izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 52)

(Autentisks ir tikai teksts itāliešu valodā)

(2006/967/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts ⁽¹⁾ iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar šo pantu un kad iesniegtie apsvērumi ir izskatīti,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Ar 1999. gada 15. decembra vēstuli, kas reģistrēta 1999. gada 20. decembrī, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punkta noteikumiem paziņoja Komisijai par Sicīlijas reģiona 1999. gada likumu ar nosaukumu "neatliekami pasākumi lauksaimniecības nozarē" (še turpmāk likums Nr. 22/1999).
- (2) Ar 2000. gada 6. oktobra vēstuli, kas reģistrēta 2000. gada 9. oktobrī, 2001. gada 1. februāra vēstuli, kas reģistrēta 2001. gada 5. februārī, un 2001. gada 30. jūlija vēstuli, kas reģistrēta 2001. gada 1. augustā, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā nosūtīja Komisijai papildu informāciju, ko tā prasīja no Itālijas iestādēm ar 2000. gada 23. februāra, 2000. gada 20. novembra un 2001. gada 27. marta vēstuli.
- (3) Ar 2001. gada 25. septembra vēstuli Komisija informēja Itāliju par savu lēmumu saistībā uz atbalstu sākt procedūru, kas paredzēta EK Līguma 88. panta 2. punktā.

- (4) Komisijas lēmumu uzsākt šo procedūru publicēja Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās trešās personas iesniegt savus komentārus par šo atbalstu.
- (5) No ieinteresētajām personām Komisija nekādus komentārus nav saņēmusi.
- (6) Komisijas un Itālijas iestāžu pārstāvji tikās 2001. gada 29. novembrī Briselē.
- (7) Ar 2002. gada 29. aprīļa vēstuli, kas reģistrēta 2002. gada 30. aprīlī, Itālija nosūtīja Komisijai plašāku informāciju par plānoto atbalstu.

II. ATBALSTA DETALIZĒTS RAKSTUROJUMS

- (8) Apskatāmajā Sicīlijas reģiona likumā sākotnēji paredzētie pasākumi, norādot pa pantiem, ir izklāstīti no 9. līdz 21. punktam.
 1. pants. Lauksaimniecības aizņēmumu termiņu pagarinājums
- (9) Šajā pantā ir paredzēts, ka lauksaimniecības kredītiestādes lauksaimniecības aizņēmumu atmaksāšanas termiņu, kas beidzas 1998. un 1999. gadā, pagarina līdz 2000. gada 31. decembrim. Pagarināšanas darbībām piemēro atsaucē likmi, kas bija spēkā tajā dienā, kad aizņēmums jāsāk atmaksāt kopā ar saistītajām izmaksām, kas radušās aizņēmējiem. Lauksaimniecības aizņēmumu termiņu pagarināšanā valdības iesaistīšanās nav paredzēta, tas ir līgumslēdzēju pušu (lauksaimnieku un kredītiestāžu) jautājums. Tomēr Itālija ir nolēmusi nepiemērot šo noteikumu.

⁽¹⁾ OV C 315, 9.11.2001., 12. lpp.

⁽²⁾ Sk. 1 norādi.

2. pants. Lauksaimniecības aizņēmumu pārskatīšana

- (10) Šajā pantā ir paredzēts, ka kredītiestādes, kas piedāvā finansiālus atvieglojumus⁽³⁾, un kredītņēmēji var prasīt tādu aizņēmumu pārskatīšanu, kam atsaucies likme pārsniedz minētā likuma spēkā stāšanās laikā piemērojamo likmi. Lauksaimniecības aizņēmumi, kas atbilst pārskatīšanai, turpina saņemt subsīdijas par nenomaksātajiem procentu maksājumiem pat tad, ja kredītiestāde, kas pārskata kredītu, saņem lūgumu pieņemt aizņēmuma pirmstermiņa atmaksu.

3. pants. Agrovides pasākumi

- (11) Šajā pantā paredzēta agrovides atbalsta izmaksa, ko Sicīlijas reģions piešķir saskaņā ar Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2078/92 par lauksaimniecības ražošanas metodēm, kas atbilst vides aizsardzības un lauku apvidu saglabāšanas prasībām⁽⁴⁾, bet kas neatbilda finansēšanai no Eiropas Savienības. Tā ir saistīta ar agrovides pasākumiem, kas noteikti Sicīlijas reģiona izstrādātajā agrovides programmā 1999. gadam un par ko jau bija paziņots lauksaimniekiem, kad Komisija paziņoja, ka šādi izdevumi nav attaisnojami saskaņā ar minētās regulas nosacījumiem par līdzfinansējumu. Finansējuma pieprasījums ir ITL 25 miljardi (EUR 12 911 420). Budžeta dotācija ir ITL 10 miljardi (EUR 5 160 000).
- (12) Sicīlijas agrovides programmu Komisija bija apstiprinājusi⁽⁵⁾ līdz 1999. gada beigām, kurpretim lielākajai Itālijas reģionu daļai programmas bija apstiprinātas līdz 1998. gadam. Komisija 1998. gada martā nolēma turpināt programmas, kuru termiņš tuvojās beigām, (vai tās grozīt) atkarībā no jau izpildīto programmu novērtējuma iesniegšanas.
- (13) Sicīlijas lauksaimnieki 1998. gada oktobrī pieņēma attiecīgās saistības, tā radot izdevumus un zaudējot ienākumus.
- (14) Komisija 1998. gada novembrī atteicās parakstīt jaunas agrovides saistības, kamēr nav veikts novērtējums⁽⁶⁾. Komisija paskaidroja sīkāk, ka šajā jautājumā galīgo lēmumu pieņemtu pēc apspriešanās ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Novērtējuma ziņojumu Sicīlija iesniedza 1999. gada janvārī.

⁽³⁾ 1986. gada 25. marta reģionālā likuma Nr. 13 noteikumi un reģionālie likumi, kuros paredzēts valsts atbalsts, lai subsidētu lauksaimniecības kredītu procentu maksājumus.

⁽⁴⁾ OV L 215, 30.7.1992., 85. lpp.

⁽⁵⁾ 1997. gada 14. novembra Lēmums C (97) 3089 un 1994. gada 10. oktobra Lēmums C (94) 2494.

⁽⁶⁾ 1998. gada 6. novembra Memorands Nr. 43244.

- (15) Komisija 1999. gada maijā paziņoja savu lēmumu nefinansēt Sicīlijas agrovides plāna A1, B, D1, E un F pasākumus⁽⁷⁾ tāpēc, ka novērtējumā nebija sniegta pietiekoša informācija, lai izdarītu secinājumu par šo pasākumu sociālekonomisko un ekoloģisko ietekmi. Turklāt programmā nav izdarīti nekādi grozījumi, lai novērstu novērtējumā norādītos trūkumus.

- (16) Itālija plāno sniegt tādu identisku atbalstu, izmantojot identiskus kritērijus, kas noteikti apstiprinātajā agrovides programmā, ar likmi 50 % apmērā no plānotajām summām. Šī procentuālā daļa atspoguļo saistību faktisko laiku, citiem vārdiem sakot, no 1998. gada oktobra līdz 1999. gada maijam (seši mēneši, nevis viens gads).

4. pants. Pasākumi siltumnīcas kultūru veicināšanai

- (17) Šajā pantā paredzēts atbalsts siltumnīcas kultūru veicināšanai, ietverot 40 % augsnes sterilizācijas izmaksu, 50 % sterilizācijas iekārtu iepirkuma cenas un subsīdiju 250 ITL/kg apmērā plastmasas pārklāja iepirkumam tuneļsiltumnīcām. Itālijas iestādes ir paziņojušas, ka plāno šim pasākumam kā juridisko pamatojumu piemērot 1982. gada 5. augusta likuma Nr. 40 (še turpmāk – likums 861982) 49. pantu, ko Komisija jau ir apstiprinājusi kā atbalstu, kas paredzēts, lai kompensētu nelabvēlīgu laika apstākļu radītos zaudējumus. Šā pasākuma budžets ir 20 miljardi ITL (EUR 10 329 000).

5. pants. Valsts citrusu kultivēšanas plāna līdzfinansējums

- (18) Šajā pantā paredzēta budžetā noteiktā summa valsts citrusu kultivēšanas plāna izpildei. Pēc šā pasākuma izslēgšanas no lietas, Komisija ar 2003. gada 15. oktobra Lēmumu SG (2003) 232301 apstiprināja šo atbalstu saistībā ar lietu C 65/A/2001.

6. pants. Ražas aizsardzības biedrības

- (19) Šajā pantā ir paredzēta dotācija ražas aizsardzības biedrībām: ar atbalstu segt 50 % izdevumu, kas rodas kooperatīva kasei par tās biedru ražas apdrošināšanu. Atbalsts ietver maksājumus gan biedrību apdrošināšanas iemaksām, gan administratīvajiem izdevumiem (0,5 % apmērā no apdrošinājuma summas), nosakot maksimālo vienai biedrībai izmaksājamo summu 100 miljonu ITL (EUR 51 645) apmērā.

⁽⁷⁾ 1999. gada 4. maija paziņojums 27373.

7. pants. Lopkopības modernizācija

- (20) Šajā pantā paredzēts 1997. gada 7. novembra reģionālā likuma Nr. 40 (še turpmāk likums Nr. 40/1997) 11. pantā noteiktā pasākuma finansējums. Šis pasākums tika izskatīts lietas NN 37/98 pārbaudes gaitā un apstiprināts ar Komisijas 2002. gada 11. decembra vēstuli SG (2002) 233136.
- (21) Iepriekš minētā atbalsta piešķiršana ir atkarīga no Komisijas apstiprinājuma.

III. PROCEDŪRAS SĀKŠANAS PAMATOJUMS

Komisija ir sākusi procedūru saistībā ar šo programmu 22. līdz 29. punktā izklāstīto iemeslu dēļ.

- (22) **1. pants (lauksaimniecības aizņēmumu termiņu pagarinājums).** Kaut arī Itālija apņēmusies pasākumu neīstenot, oficiāli no likuma teksta šis pasākums nav izņemts, un sniegtā informācija ir nepietiekama, lai varētu novērtēt šā pasākuma saderību ar kopējo tirgu.
- (23) **2. pants (lauksaimniecības aizņēmumu pārskatīšana).** Itālijas iestādes bija paziņojušas, ka aizņēmumi, kurus var pārskatīt, bija tie, kas izsniegti saskaņā ar reģionālo likumu (1986. gada 25. marta reģionālais likums Nr. 13, šē turpmāk likums Nr. 13/86, ko apstiprinājis Komisija⁽⁸⁾) un dažiem valsts tiesību aktiem⁽⁹⁾. Nebija skaidrs, vai par pasākuma valsts likumīgo pamatu ir ziņots Komisijai, un vai tā ir to apstiprinājusi. Ja lauksaimniecības aizņēmumi, kurus var pārskatīt, būtu neliikumīgi un nesaderīgi, jebkurš atbalsta intensitātes palielinājums arī būtu nesaderīgs.
- (24) Turklāt no teksta nebija saprotams, vai aizņēmumu pārskatīšana vienlaicīgi arī noteiktu atbalsta likmju pielīdzināšanu tām, kas noteiktas Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē⁽¹⁰⁾ (turpmāk tekstā "pamatnostādnes"). Saskaņā ar šāda veida atbalsta shēmu, šāda pielīdzināšana bija jāveic vēlākais līdz 2000. gada 30. jūnijam vai 2000. gada 31. decembrim.
- (25) **3. pants (agrovides pasākumi).** Lai nepieļautu nekādu iespējamu kompensācijas pārsniegšanu attiecībā uz papildu izmaksām un ienākumu zaudējumiem, kuri lauk-

saimniekiem radušies agrovides programmas saistību pieņemšanas dēļ, pieejamā informācijas bija nepietiekama, lai pārbaudītu, vai ir ievērotas maksimālās summas un nosacījumi, kas noteikti

a) ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu⁽¹¹⁾ un

b) ar Komisijas 1999. gada 23. jūlija Regulu (EK) Nr. 1750/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai⁽¹²⁾.

- (26) **4. pants (pasākumi siltumnīcas kultūru veicināšanai).** Saistībā ar pamatnostādņu 11.3. punktu (atbalsts lauksaimnieku zaudējumu kompensācijai, ko izraisījuši nelabvēlīgi laika apstākļi) šķiet, ka tikai atbalsts materiālu iegādei, lai atjaunotu tunelsiltumnīcas, atbilst pamatnostādņu prasībām. Tomēr, tā kā pamatnostādnes ir atļauta kompensācija tikai par tiem zaudējumiem, ko nelabvēlīgi laika apstākļi nodarījuši ēkām un iekārtām, atbalsts augšnes sterilizācijai vai sterilizācijas iekārtu iepirkumam nešķiet atbilstīgs finansējuma saņemšanai. Turklāt Itālija nav sniegusi garantijas tam, ka jebkāda pēc apdrošināšanas polisēm saņemta iespējama kompensācija un jebkuri izdevumi, kas lauksaimniekiem nav radušies, tiktu atskaitīti no atbalsta summas.
- (27) Saistībā ar pamatnostādņu 4.1. punkta noteikumu piemērošanu (atbalsts investīcijām lauksaimniecības uzņēmumos) šķiet, ka šajā punktā paredzētie nosacījumi nav izpildīti: izdevumi augšnes sterilizācijai nepieder pie attaisnotiem izdevumiem 4.1.1.5. punkta nozīmē, atbalsta likme (50 %) iekārtu iepirkumam pārsniedz maksimāli atļauto likmi (40 %) mazāk labvēlīgos apgabalos (4.1.1.2. punkts), un pamatnostādņu 4.1.1.3. punktā noteiktie piešķiršanas tiesību kritēriji nav ievēroti.
- (28) **5. pants (valsts citrusu kultivēšanas plāna līdzfinansējums).** Šajā pantā noteiktais finansējums bija paredzēts valsts citrusu kultivēšanas plānam, ko pašlaik Komisija vēl izskata. Tādēļ šajā procedūras stadijā šā plāna finansējumu vēl nebija iespējams uzskatīt par pieļaujamu.

⁽⁸⁾ 1997. gada 17. jūlija Lēmums C (97) 1785 (lēmums par līdzfinansējumu).

⁽⁹⁾ Likuma Nr. 286/89 4. pants, Likuma Nr. 31/91 4. pants, Likuma Nr. 237/93 2. pants.

⁽¹⁰⁾ OV C 28, 1.2.2000, 2. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 567/2004 (OV L 90, 27.3.2004., 1. lpp.).

⁽¹²⁾ OV L 214, 13.8.1999., 31. lpp. Regula atcelta ar 2002. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 445/2002 (OV L 74, 15.3.2002.), kas savukārt atcelta ar Regulu (EK) Nr. 817/2004 (OV L 153, 30.4.2004.).

- (29) **6. pants (ražas aizsardzības biedrības).** Ieguldījums biedrību administratīvo izdevumu segšanā šķita neatbilstam daži pamatnostādņu 14. punktā noteiktajiem kritērijiem, īpaši attiecībā uz pakalpojumu vispārējo pieejamību, administratīvo izmaksu ierobežojumu tiem, kas nav biedrības biedri, un prasību atsevišķi atskaitīties par izdevumiem, kas saistīti ar subsidētajiem pakalpojumiem.

IV. ITĀLIJAS IESNIEGTIE APSVĒRUMI

- (30) Ar 2002. gada 29. aprīļa vēstuli Itālija sniedza šādu informāciju un paskaidrojumus.
- (31) **1. pants (lauksaimniecības aizņēmumu termiņu pagarinājums).** Itālija norādīja, ka ar 2000. gada 23. decembra reģionālā likuma Nr. 28 (še turpmāk likums Nr. 28/2000) 1. panta 2. punktu šis noteikums ir atcelts. Itālija arī uzsvēra, ka par šo noteikumu nav ziņots tādēļ, ka lauksaimniecības aizņēmumu termiņu pagarinājums nav saistīts ar valsts darbībām, bet ir līgumslēdzēju pušu jautājums, un ar aizņēmumu atjaunošanu saistītie izdevumi pilnībā jāsedz lauksaimniekiem pašiem.
- (32) **2. pants (lauksaimniecības aizņēmumu pārskatīšana).** Itālija paskaidroja, ka pārskatīšanas iespēja attieksies tikai uz tiem kredītiem, kas izsniegti, pamatojoties uz reģionālo likumu. Nr. 13/86 2. panta 3. punkta pamata apstiprinātās shēmas darbības laikā. Turklāt Itālija norādīja, ka šā noteikuma nolūks ir pieskaitīt lauksaimniekiem iepriekš izsniegtajiem kredītiem piemērojamo likmi pie tā sauktās "augļošanas likmes", kā noteikts valsts 1996. gada likumā Nr. 108. Daudzos gadījumos šiem aizņēmumiem ir atsaucē likmes, kas ir daudz augstākas par "augļošanas likmi", un divas vai trīs reizes pārsniedz dominējošo tirgus likmi. Pārskatīšanas nolūks ir pielīdzināt vecās atsaucē likmes pašreizējām tirgus likmēm. Saskaņā ar šo pantu, iestādes, kas piešķir atbalstu, varēs pārskatīt attiecīgos aizņēmumus, tā ietaupot valsts līdzekļus. Sicīlijas reģiona valdība ir apņēmusies nemainīt valsts atbalsta apjomu, nosakot sākotnējam pasākumam līdzvērtīgus piešķiršanas noteikumus. Fakts, ka no pārskatītajiem atbalsta maksājumiem iegūs aizņēmējs, nozīmē to, ka tajos gadījumos, kad kredīts tiek dzēsts pirms termiņa, atbalsta samazinājuma dēļ aizņēmējs saņem mazāku summu par sākotnēji noteikto un tādējādi arī līdzvērtīgais atbalsts ir mazāks.
- (33) **3. pants (agrovides pasākumi).** Itālija norādīja, ka gan aizliegums pieņemt jaunus agrovides pasākumus programmās, kuru termiņš beidzas 1998. gadā un kurām nav novērtējuma (1998. gada novembris), gan lēmums nepiešķirt dažu pasākumu līdzfinansējumu (1999. gada maijs) parādījās pēc tam, kad lauksaimnieki

1998. gada oktobrī bija vienojušies par šiem pasākumiem. Sicīlijas gadījumā vajadzētu ņemt vērā to, ka apstrīdētie pasākumi ir nevis "jauni piecgadu pasākumi", bet gan iekļaujas Sicīlijas agrovides programmā, kas vēl ir spēkā, ņemot vērā to, ka Komisija to apstiprināja līdz 1999. gada beigām, ne tikai līdz 1998. gadam, kā tas bija citos reģionos.

- (34) **4. pants (pasākumi siltumnīcas kultūru veicināšanai).** Itālija ir apņēmusies ierobežot atbalstu, sniedzot to tikai plastmasas pārklāja iegādei tuneļsiltumnīcām. Lai novērstu jebkādu iespēju saņemt pārāk lielu kompensāciju, Itālija ir arī noteikusi, ka neatkarīgi no summas, ko lauksaimnieks paredzējis apdrošināšanas līgumā, lai segtu zaudējumus, ko izraisījuši nelabvēlīgi laika apstākļi, tā no izmaksājamās kompensācijas atskaitīs jebkuras saņemtās summas, kā arī jebkurus parastos izdevumus, kuri lauksaimniekam nav radušies.
- (35) **6. pants (ražas aizsardzības biedrības).** Itālija ir apņēmusies atcelt maksājumus, ar ko sedz biedrību ikdienas administratīvās izmaksas.

V. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

- (36) Reģionālā likuma 1. panta noteikumi ir atcelti (skatīt 9. punktu) un 5. un 7. punktā paredzētie pasākumi ir apstiprināti citu atbalsta shēmu ietvaros (skatīt 18. un 20. punktu). Tādēļ turpmāk dotais novērtējums attiecas tikai uz 1999. gada 28. septembra likuma Nr. 22/1999 2., 3., 4. un 6. pantu.

V.1. Pašreizējais atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē

- (37) Saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada var draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (38) Reģionālā likuma 2. panta galīgajā redakcijā paredzēta to lauksaimniecības aizņēmumu pārskatīšana, kas ekskluzīvā kārtā piešķirti reģionālā likuma Nr. 13/86 nozīmē (shēmu apstiprinājusi Komisija⁽¹³⁾) minētās shēmas darbības laikā (līdz 1997. gada 31. decembrim). Itālijas iestādes apgalvo, ka nekāda lauksaimniecības aizņēmumu pārskatīšana nav notikusi. Tā kā saskaņā ar reģionālā likuma 2. panta 3. punktu šāda pārskatīšana bija jāpabeidz 18 mēnešu laikā no likuma spēkā stāšanās dienas, Komisija uzskata, ka izskatīt pasākumu nav nepieciešams.

⁽¹³⁾ Sk. 7. norādi.

(39) Komisija patur tiesības pārbaudīt, vai valsts tiesību akti, kas minēti sākotnējā paziņojumā, ja arī tie nav tieši piemērojami šā tiesību akta pantam, tai tiek pareizi paziņoti un tā ir tos apstiprinājusi saistībā ar valsts atbalstu.

(40) Apskatāmie reģionālā likuma 3., 4. un 6. pants atbilst Līguma 87. panta 1. punktā noteiktajai atbalsta definīcijai sakarā ar to, ka tajos ir paredzētas:

a) ekonomiskās priekšrocības (neatmaksājamā finansiālā palīdzība)

b) noteikumiem uzņēmumiem (Sicīlijas lauksaimniecības uzņēmumiem),

c) ko finansē no valsts (reģionālajiem) līdzekļiem un

d) kas spēj ietekmēt ~~tirdzniecību~~, ņemot vērā Itālijas vietu lauksaimniecības nozarē (piemēram, 1999. gadā Itālija eksportēja lauksaimniecības produktus uz citām dalībvalstīm par kopējo vērtību EUR 10 258 miljoni, kamēr imports no citām dalībvalstīm bija EUR 15 271 miljonu vērtībā ⁽¹⁴⁾).

V.2. Atbalsta saderība

(41) EK Līguma 87. panta 1. punktā minētais aizliegums nav absolūts. Lai tiktu uzskatīti par kopējam tirgum atbilstošiem, šā likuma 3., 4. un 6. pantā minētajiem pasākumiem ir jāatbilst kādai no Līguma 87. panta 2. un 3. punktā paredzētajām atkāpēm.

(42) Šajā gadījumā vienīgā piemērojamā atkāpe ir tā, kas noteikta 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā, saskaņā ar ko atbalstu var uzskatīt par atbilstošu kopējam tirgum, ja tiek konstatēts, ka tas atvieglo noteiktu ekonomisko darbību vai noteiktu ekonomisko rajonu attīstību, ja šāds atbalsts nelabvēlīgi neietekmē tirdzniecības nosacījumus tādā mērā, kādā tas ir pretrunā ar vispārējām interesēm.

(43) Izmantojot šo atkāpi attiecībā uz lauksaimniecības nozari, Komisija, pirmkārt, pārbauda, vai ir piemērojama Komisijas Regula (EK) Nr. 1/2004 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību ⁽¹⁵⁾. Ja šī

regula nav piemērojama, Komisija ņem vērā Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē ⁽¹⁶⁾ (še turpmāk "pamatnostādnes").

(44) Tā kā programma neaptver tikai mazos un vidējos lauksaimniecības uzņēmumus, šajā gadījumā Regula (EK) Nr. 1/2004 nav piemērojama. Tādēļ Komisija ir ņēmusi vērā pamatnostādņu 5.3. punktu (agrovides pasākumi) un 11. punktu (kompensācija par zaudējumiem, ko izraisījuši nelabvēlīgi laika apstākļi).

V.2.1. Agrovides pasākumi

(45) Komisija ņem vērā faktu, ka šos agrovides pasākumus lauksaimnieki jau bija sākuši veikt tajā laikā, kad Komisija tos apšaubīja un pēc tam pieņēma galīgo lēmumu par to, ka nevar uzskatīt, ka šādiem pasākumiem pienāktos Kopienas līdzfinansējums, un ka tādēļ lēmuma pieņemšanas laikā lauksaimniekiem jau bija radušies izdevumi un zaudēti ienākumi.

(46) Turklāt šie pasākumi bija agrovides programmas daļa, ko Komisija bija apstiprinājusi līdz 1999. gadam, un tādēļ tie bija saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 noteikumiem.

(47) Lai novērtētu valsts atbalsta saderību ar kopējo tirgu attiecībā uz agrovides saistībām, Komisija piemēroja pamatnostādņu 5.3. punktu.

(48) Ar šo punktu ir noteikts, ka valsts atbalstu var uzskatīt par saderīgu, ja to piešķir saskaņā ar kritērijiem, ko piemēro agrovides pasākumiem, kurus līdzfinansē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 22., 23. un 24. panta noteikumiem. Šajā gadījumā, ņemot vērā 46. punktā teikto, šo nosacījumu var uzskatīt par izpildītu.

(49) Tomēr ir nepieciešams paskaidrot, kāpēc Komisija nolēma nepiešķirt līdzfinansējumu šiem pasākumiem: lai izslēgtu jebkādas kredītu administrēšanas trūkumus vai pārkāpumus, norādot, piemēram, uz pārāk lielu kompensāciju izmaksāšanu lauksaimniekiem.

(50) Komisijas paziņojumi, kā arī attiecīgo departamentu iekšējā sarakste neatklāj neko tādu, kas liecinātu par atbalsta pasākumu nepareizu pārvaldību vai pārāk lielu kompensāciju izmaksāšanu lauksaimniekiem Sicīlijas reģionā. Komisijas pieņemtais līdzfinansējuma noraidījuma pamatojums (skatīt 15. punktu) bija saistīts ar nepieciešamību ņemt vērā programmas novērtējuma rezultātu pēc grozījumiem tās uzlabošanai.

⁽¹⁴⁾ Avots: Eurostat. Atsevišķi dati pa reģioniem nav pieejami.

⁽¹⁵⁾ OV L 1, 3.1.2004., 1. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV C 28, 1.2.2000., 2. lpp.

(51) Tādā pašā veidā un pēc tiem pašiem kritērijiem kā apstiprinātajā agrovīdēs programmā Itālija plāno piešķirt atbalstu 50 % apmērā no plānotā apjoma. Šī procentuālā attiecība proporcionāli laikam atbilst faktiskajam pasākumu ilgumam (seši mēneši). Itālijas iestādes ir pierādījušas, ka atbalsts ir ne tikai noteikts tādā apjomā, lai nepārsniegtu izmaksu kompensāciju, bet arī dažu pasākumu gadījumos tas pat nesedz lielākos izdevumus, kas radušies jau izpildīto saistību dēļ. Vēl jo vairāk, kad 1999. gada maijā lauksaimniekiem paziņoja, ka līdzfinansējuma nebūs, saskaņā ar spēkā esošajām saistībām lielākā daļa lauksaimniecības darbu bija jau paveikti (zemes sagatavošanas darbi, sēkla, minerālmēsli, pavasara apstrāde, atzarošana). Turklāt lauksaimniekiem bija radušies izdevumi arī saistībā ar konsultāciju saņemšanu par tehniskiem un tehniski administratīvās dokumentācijas jautājumiem. Tādējādi šajos sešos mēnešos izmaksas un ienākumu zaudējumi bija vairāk nekā 50 % no visām izmaksām par lauksaimniecības gadu kopumā.

(52) Tomēr pēc Komisijai pieejamās informācijas nav iespējams noteikt, vai Sicīlijas reģiona iestādes veica atbilstošas pārbaudes, lai pārliecinātos par to, vai 1999. gadā lauksaimnieki ievēroja agrovīdēs saistības, un vai šīs pārbaudes bija devušas pozitīvus rezultātus.

(53) Tādēļ Komisija uzskata, ka šis valsts atbalsts ir uzskatāms par saderīgu ar kopējo tirgu tikai tad, ja Itālija var pierādīt, ka 52. punktā minētās pārbaudes notikušas laikā no 1998. gada oktobra līdz 1999. gada maijam un ka tās bijušas pozitīvas.

V.2.2. Pasākumi siltumnīcas kultūru veicināšanai

(54) Pasākuma galīgajā versijā šo atbalstu piešķirs lauksaimniekiem, kas nodarbojas ar kultivāciju siltumnīcās un kas cietuši zaudējumus nelabvēlīgu laika apstākļu dēļ, kā paredzēts likuma Nr. 86/1982 49. pantā, ar kuru likumā Nr. 37/1974 noteikto atbalstu attiecina arī uz kultūraugiem, kurus audzē segtajās platībās. Tomēr tiesības uz kompensāciju būs tikai par izdevumiem plastmasas pārklāju iegādei tuneļsiltumnīcām.

(55) Komisija apstiprināja reģionālā likuma 86/92 49. panta noteikumus, jo tie attiecas uz atbalstu, kas paredzēts zaudējumu kompensācijai, kuri nodarīti siltumnīcām un plastmasas pārklājiem stipro vētru un krusas dēļ tajos rajonos, kuros kultivācija siltumnīcās ir galvenais lauksaimniecības darbības veids.

(56) Atbalstu, kas paredzēts to zaudējumu kompensēšanai, kuri nodarīti ēkām un iekārtām nelabvēlīgu laika apstākļu dēļ, saskaņā ar pamatnostādņu 11.3. punktu var noteikt 100 % apmērā no faktiskajām izmaksām, nepiemērojot

nekādu minimālo sliekšni. Tomēr pamatnostādņu 11.3.6. punktā ir paredzēts: lai novēstu iespēju izmaksāt pārāk lielu kompensāciju, jebkuras summas, kas saņemtas no apdrošināšanas, un parastās izmaksas, kas lauksaimniekiem nav radušās, ir atskaitāmas no atbalsta summas. Turklāt saskaņā ar pamatnostādņu 11.3.1. punktu atbalsta pasākumiem jāpievieno attiecīga meteoroloģiskā informācija.

(57) Kā izklāstīts 34. punktā, Itālija ir norādījusi, ka kompensāciju var saņemt tikai par izdevumiem par plastmasas pārklāju nomaiņu. Bez tam Itālija apņemas no atbalsta summām atskaitīt jebkuras summas, kas saņemtas no apdrošināšanas, kā arī parastās izmaksas, kas lauksaimniekiem nav radušās.

(58) Turklāt Itālija iesniedza meteoroloģisko dokumentāciju par attiecīgajiem nelabvēlīgajiem laika apstākļiem.

(59) Tādēļ Komisija uzskata, ka šis pasākums ir uzskatāms par saderīgu ar kopējo tirgu.

V.2.3. Ražas aizsardzības biedrības

(60) Pasākuma galīgajā versijā Itālija piešķirs atbalstu, kas vienāds ar 50 % no apdrošināšanas iemaksām par dabas katastrofu izraisītajiem zaudējumiem, ja ražas aizsardzības biedrības būs saņēmušas apdrošināšanas polises. Šīs biedrības ir privātas organizācijas, kurās iestājas paši lauksaimnieki nolūkā palielināt savu spēju noslēgt apdrošināšanas līgumus.

(61) Ar pamatnostādņu 11. panta 5. punktu atļauj piešķirt atbalstu līdz 80 % no apdrošināšanas iemaksām, kas sedz dabas katastrofu vai ārkārtēju notikumu izraisītos zaudējumus, un līdz 50 % no minētajām iemaksām, ja apdrošināšana ietver arī zaudējumus nelabvēlīgu laika apstākļu vai dzīvnieku vai augu slimību dēļ.

(62) Šajā gadījumā atbalsta veids un maksimālā atbalsta intensitāte atbilst pamatnostādņu 11. panta 5. punkta prasībām.

(63) Tādēļ Komisija uzskata, ka minēto atbalsta pasākumu var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu.

VI. SECINĀJUMI

(64) Likuma Nr. 22/99 2. pantā minētais pasākums nav uzskatāms par atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

(65) Iepriekš minētā likuma 3. pantā minētais pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē tikai tad, ja Itālija var pierādīt, ka laikā no 1998. gada oktobra līdz 1999. gada maijam notika atbilstošas pārbaudes par to, kā lauksaimnieki ievēro noteikumus, un ka tās bija pozitīvas.

(66) Iepriekš minētā likuma 4. un 6. pantā izklāstītie pasākumi ir saderīgi ar kopējo tirgu Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar reģionālā likuma Nr. 22/1999 2. pantu noteiktais pasākums, ko Itālija gatavojas īstenot par labu lauksaimniecības uzņēmumiem Sicīlijā, nav uzskatāms par atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

2. pants

Ar reģionālā likuma Nr. 22/1999 3. pantu noteiktais pasākums, ko Itālija gatavojas īstenot par labu lauksaimniecības uzņēmumiem Sicīlijā, ir saderīgs ar kopējo tirgu, ja tiek ņemti vērā šā lēmuma 4. pantā norādītie nosacījumi.

3. pants

Reģionālā likuma Nr. 22/1999 4. un 6. pantā minētie pasākumi, ko Itālija gatavojas īstenot par labu lauksaimniecības uzņēmumiem Sicīlijā, ir saderīgi ar kopējo tirgu. Tāpēc šo pasākumu īstenošana ir atļauta.

4. pants

Divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas Itālijai jāsniedz visa informācija, ar kuru var apliecināt gan to, ka no 1998. gada oktobra līdz 1999. maijam attiecīga kompetentā iestāde ir veikusi pārbaudes par to, kā lauksaimnieki ievēro agrovides saistības, kas pieņemtas saskaņā ar Sicīlijas reģiona vides programmu un par ko nevar saņemt Kopienas līdzfinansējumu, gan arī šo pārbažu rezultātus,

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2005. gada 19. janvārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 15. decembris),

ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 21/2004 par norādījumiem un procedūrām aitū un kazu elektroniskajai identificēšanai

(izzinots ar dokumenta numuru K(2006) 6522)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/968/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitū un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvu 92/102/EEK un Direktīvu 64/432/EEK⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 1. punktu,

tā kā:

- (5) Lai nodrošinātu norādījumus dalībvalstīm par nolasīšanas ierīcēm, šajā lēmumā jānosaka obligātās prasības attiecībā uz atbilstības un darbības pārbaudēm, ņemot vērā, ka Regula (EK) Nr. 21/2004 neparedz to, ka katram ir uzņēmējam ir nolasīšanas ierīce.
- (6) Atšķirīgo ģeogrāfisko apstākļu un zemkopības sistēmu dēļ, kādās Kopienā audzē aitas un kazas, dalībvalstīm jābūt iespējai pieprasīt darbības papildu pārbaudes, ņemot vērā īpašos valsts nosacījumus.
- (7) Starptautiskā standartizācijas organizācija (ISO) ir publicējusi standartus, kuros aplūko dzīvnieku radiofrekvenču identifikācijas (RFID) aspektus. Turklāt Starptautiskā dzīvnieku pārraudzības komiteja (ICAR) ir izstrādājusi procedūras, kuru mērķis ir pārbaudīt dažu RFID īpašību atbilstību ISO standartiem. Šīs procedūras ir publicētas tajā Starptautiskā nolīguma par pārraudzības praksi redakcijā, kuru 2004. gada jūnijā apstiprināja ICAR ģenerālā asambleja. ISO standarti ir pieņemti, un tos izmanto starptautiskā līmenī, un tādēļ tie ir jāņem vērā šajā lēmumā.
- (8) Komisijas Kopīgais pētniecības centrs (JRC) ir izstrādājis tehniskās pamatnostādnes, kurās sīki aprakstītas rezultātu novērtēšanas pārbaudes un RFID ierīču drošums, un tās ir publicētas JRC tīmekļa vietnē kā JRC tehniskie standarti. Šajā lēmumā jāņem vērā minēto pamatnostādņu būtiskie elementi.
- (9) Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) ir publicējusi tehniskos standartus attiecībā uz testa laboratoriju akreditāciju. Minētie standarti (EN standarti) ir pieņemti, un tos izmanto starptautiskā līmenī, un tādēļ tie ir jāņem vērā šajā lēmumā.
- (10) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,
- (1) Regulā (EK) Nr. 21/2004 noteikts, ka katrai dalībvalstij jāizveido aitū un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēma saskaņā ar minēto regulu.
- (2) Regulā (EK) Nr. 21/2004 arī paredzēts, ka visi saimniecībā esošie dzīvnieki, kas dzimuši pēc 2005. gada 9. jūlija, ir jāidentificē, izmantojot divus identifikācijas līdzekļus. Pirmais identifikācijas līdzeklis ir krotālijas, bet otrais identifikācijas līdzeklis ir noteikts minētās regulas pielikuma A sadaļas 4. punktā. Kā otro identifikācijas līdzekli var izvēlēties elektronisko transponderi. Turklāt Regulas (EK) Nr. 21/2004 9. pantā paredzēts, ka no 2008. gada 1. janvāra vai cita datuma, ko var noteikt Padome, elektroniskā identifikācija kā otrais identifikācijas līdzeklis, ir obligāta visiem dzīvniekiem.
- (3) Regulā (EK) Nr. 21/2004 paredzēts, ka Komisija pieņem pamatnostādnes un procedūras elektroniskās identifikācijas īstenošanai, lai uzlabotu elektroniskās identifikācijas īstenošanu.
- (4) Minētie norādījumi un procedūras jāpiemēro tiem dzīvniekiem, kuriem elektroniskā identifikācija jau ir izmantota kā otrais identifikācijas līdzeklis, un visiem dzīvniekiem, sākot no datuma, kas paredzēts minētās regulas 9. panta 3. punktā. Lai nodrošinātu, ka identifikatori, kurus piestiprina aitām un kazām Regulas (EK) Nr. 21/2004 vajadzībām, ir nolasāmi visās dalībvalstīs, šajā lēmumā jānosaka obligātās prasības attiecībā uz konkrētām atbilstības un darbības pārbaudēm identifikatoru apstiprināšanai.

(1) OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Šā lēmuma pielikumā ir izklāstītas pamatnostādnes un procedūras dzīvnieku elektroniskai identifikācijai:

a) attiecībā uz otro identifikācijas līdzekli, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 21/2004 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā un minēts attiecīgās regulas pielikuma A sadaļas 4. punkta ceturtajā ievilkumā un

b) kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 21/2004 9. panta 3. punkta pirmajā daļā.

2. pants

Šo lēmumu piemēro no divdesmitās dienas pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 15. decembrī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Markos KYPRIANOU

PIELIKUMS

Pamatnostādnes un procedūras, lai apstiprinātu identifikatorus un nolasīšanas ierīces elektroniskajai aitai un kazu identifikācijai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 21/2004

I NODAĻA

Definīcijas

Šīm pamatnostādnēm izmanto šādas definīcijas:

- a) "valsts kods" ir 3 zīmju ciparu kods, ar kuru atspoguļo valsts nosaukumu saskaņā ar ISO standartu 3166;
- b) "valsts identifikācijas kods" ir 12 zīmju ciparu kods, lai identificētu atsevišķu dzīvnieku valsts mērogā;
- c) "transpondera kods" ir 64 bitu elektroniskais kods, kas ieprogrammēts transponderī un *inter alia* satur valsts kodu un valsts identifikācijas kodu un ko izmanto elektroniskajai dzīvnieku identifikācijai;
- d) "identifikators" ir tikai lasīšanas režīma pasīvais transponderis, izmantojot HDX vai FDX-B tehnoloģiju, kā definēts ISO standartos 11784 un 11785; tas tiek iekļauts dažādos identifikācijas līdzekļos, kā minēts Regulas (EK) Nr. 21/2004 A pielikumā;
- e) "nolasīšanas ierīce" ir sinhronizējošs vai nesinhronizējošs uztvērējs, ar ko var vismaz
 - i) nolasīt identifikatorus un
 - ii) kas norāda valsts kodu un valsts identifikācijas kodu;
- f) "sinhronizējošs uztvērējs" ir uztvērējs, kas pilnībā atbilst ISO standartam 11785 un var noteikt citu uztvērēju klātbūtni;
- g) "nesinhronizējošs uztvērējs" ir uztvērējs, kas neatbilst ISO standarta 11785 6. klauzulai un nevar noteikt citu uztvērēju klātbūtni.

II NODAĻA

Identifikatori

1. Kompetentā iestāde apstiprina tikai tādu identifikatoru izmantošanu, kuri ir vismaz veiksmīgi pārbaudīti saskaņā ar Starptautiskās dzīvnieku pārraudzības komitejas starptautisko nolīgumu par pārraudzības praksi (ICAR pārraudzības pamatnostādnes), kā minēts turpmāk a) un b) punktā, attiecībā uz

- a) atbilstību ISO standartiem 11784 un ISO 11785 saskaņā ar metodi, kas norādīta 10.2.6.2.1. sadaļā "RFID ierīču atbilstības novērtēšana, 1. daļa: ISO 11784/11785 – transponderu atbilstība, ieskaitot ražotāja koda piešķiršanu un izmantošanu"; un
- b) darbības rezultātiem nolasīšanas attālumā, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 21/2004 pielikuma A.6 sadaļas trešajā ievilkumā, saskaņā ar metodi, kas noteikta 10. sadaļas 10.5. papildinājumā "RFID ierīču darbības novērtēšana, 1. daļa: ISO 11784/11785 – transponderu darbība", kurā iekļauj šādus mērījumus:
 - i) aktivācijas lauka intensitāte;
 - ii) dipolmoments; un
 - iii) bita garuma stabilitāte FDX-B un frekvences stabilitāte HDX.

2. 1. punktā minētās pārbaudes veic vismaz ar katra pārbaudāmā modeļa 50 identifikatoriem.
3. Transpondera koda struktūra ir saskaņā ar standartu 11784 un turpmākajā tabulā sniegto aprakstu.

Bitu skaits	Zīmju skaits	Kombināciju skaits	Apraksts
1	1	2	Šis bits norāda, vai identifikators tiek izmantots dzīvnieku identifikācijai vai ne. Visos dzīvnieku lietojumos šis bits ir "1".
2–4	1	8	Identifikatora maiņas skaitītājs (0 līdz 7).
5–9	2	32	Lietotāja informācijas lauks. Šis bits satur "04", kodējot KN kodu aitām un kazām saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 ⁽¹⁾ pielikuma II daļas I sadaļas 1. nodaļu.
10–15	2	64	Tukšs – Visas nulles (rezervēta zona turpmākajiem lietojumiem).
16	1	2	Šis bits norāda datu bloka klātbūtni (izmantošanai dzīvniekiem šis bits ir "0" = nav datu bloka).
17–26	4	1 024	Valsts kods, kā noteikts 1. nodaļas a) punktā.
27–64	12	274 877 906 944	Valsts identifikācijas kods, kā noteikts 1. nodaļas b) punktā. Ja valsts identifikācijas kods ir mazāks par 12 zīmēm, vietu starp valsts identifikācijas kodu un valsts kodu aizpilda ar nullēm.

⁽¹⁾ OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.

4. Kompetentā iestāde var pieprasīt papildu testus, lai noteiktu identifikatoru stabilitāti un izturību, saskaņā ar Komisijas Kopīgā pētniecības centra (KPC) tehnisko pamatnostādņu 2. daļā aprakstītajām procedūrām.
5. Kompetentā iestāde var pieprasīt citus darbības kritērijus, lai nodrošinātu identifikatoru funkcionalitāti īpašos ģeogrāfiskos, klimatiskos un vadības apstākļos attiecīgajā dalībvalstī.

III NODAĻA

Nolasīšanas ierīces

1. Kompetentā iestāde apstiprina tikai tādu nolasīšanas ierīču izmantošanu, kuras ir vismaz pārbaudītas, lai konstatētu to atbilstību ISO standartiem 11784 un 11785, saskaņā ar ICAR pārraudzības pamatnostādņēs paredzētajām metodēm, kā minēts turpmāk a) un b) punktā, izmantojot atbilstības testu attiecībā uz

- a) sinhronizējošiem uztvērējiem atbilstoši metodēm, kas noteiktas 10.3.5.2. sadaļā "RFID ierīču atbilstības novērtēšana, 2. daļa: ISO 11784/11785 – uztvērēju atbilstība"; vai
- b) nesinhronizējošiem uztvērējiem atbilstoši metodēm, kas noteiktas 10.4.5.2. sadaļā "RFID ierīču atbilstības novērtēšana, 3. daļa: Atbilstības tests nesinhronizējošiem uztvērējiem par ISO 11784/11785 transponderu nolasīšanu".

2. Kompetentā iestāde var pieprasīt

- a) papildu testus attiecībā uz nolasīšanas ierīču mehānisko un termisko stabilitāti un izturību saskaņā ar procedūrām, kas aprakstītas KPC tehnisko pamatnostādņu 2. daļā; un
- b) elektromagnētiskās darbības testus, kā noteikts ICAR pārraudzības pamatnostādņu 10. sadaļas 10.6.2. papildinājumā "RFID ierīču darbības novērtējums, 2. daļa: ISO 11784/11785 – portatīvo uztvērēju darbība".

IV NODAĻA

Testa laboratorijas

1. Kompetentā iestāde izraugās testa laboratorijas II un III nodaļā paredzēto testu veikšanai.

Tomēr kompetentā iestāde vai izraudzīties tikai tādas laboratorijas, kas darbojas, ir novērtētas un akreditētas saskaņā ar šādiem Eiropas standartiem ("EN standarti") vai līdzvērtīgiem standartiem:

- a) EN ISO/IEC17025 "Vispārīgās prasības testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetencei";
- b) EN 45002 "Vispārīgi kritēriji testēšanas laboratoriju novērtēšanai"; un
- c) EN 45003 "Kalibrēšanas un testēšanas laboratoriju akreditēšanas sistēma – Vispārīgas prasības to darbībai un atzišanai".

2. Dalībvalstis izstrādā un atjaunina to testa laboratoriju sarakstus, kuras izraudzījušās kompetentās iestādes, un dara šādu informāciju pieejamu pārējām dalībvalstīm un sabiedrībai tīmekļa vietnē.
-

PAZIŅOJUMS LASĪTĀJIEM

Lai panāktu skaidrāku publicēto tiesību aktu klasifikāciju, kas tomēr saglabā nepieciešamo kontinuitāti, no 2007. gada 1. janvāra *Oficiālā Vēstneša* struktūra tiks mainīta.

Jauno struktūru ar piemēriem tās izmantošanā tiesību aktu klasifikācijā var aplūkot *EUR-Lex* tīmekļa vietnē:

<http://eur-lex.europa.eu/lv/index.htm>